

I.
A. 191.

~~A. 191.~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.

A. 191.

SIGNAT. 61515000XIII.

Donum Magnif. ac Summe
Venetab. Sn. G. Danzii.
Iena d. 17 Junii 1653/1654.

M. HENRICI GOTTLIEB REIME,

Facult. Philosoph. Jenens. Adjuncti,

مفتاح العربية،

hoc est,

**CLAVIS LINGVAE
ARABICAE;**

Institutionem ejus

Methodo maximam partem *Danziana*
ita in compendio tradens,

Vt cuncta innotescere possint scientificæ,
anomaliis analogiæ restitutis;

EXEMPLIS PROBATA, AVTO-
RIS OBSERVATIONIBVS, VT ET SCHE-
MATIBVS MAXIME NECESSARIIS, NEC
NON VERBORVM TAM PERFECTORVM
QVAM IMPERECTORVM PARADIG-
MATIBVS ILLVSTRATA.

JENAE,

Typis Nisianis exscripsit Joh. Volckm. Marggravius.

1718.

M. HENRICI GOTTLIEB REINHOLDI

Facult. Philosoph. Jenens. Adjuncti

1788

No. 106.

CLAVIS LINGVAE
ARABICAE

Methodus

Methodus maxime parva

ita ut comparatio

et cuncta

anonyma

EXEMPLIS PROBATA. AUCTOR

IN OBSERVATIONIBUS. UT ET SCILICET

MATHEVS MAXIME NECESSARIUS. NEC

NON VERBORVM TAM PERFECTORVM

QVAM IMPERFECTORVM PARADIGMA

MATHEVS ELIASEUS

JENAE

Typis Nibbiani excusis Joh. Volkmann. Magistermanni

1788

VIRO
VERE MAGNO
SUMME REVERENDO, MAGNIFI-
CO AC EXCELLENTISSIMO,
JOH. ANDREAE
DANZIO,
SS. THEOL. DOCTORI CELE-
BERRIMO, EIVSQVE AC LINGVARVM
ORIENTALIVM PROFESSORI OPTI-
ME MERITO,

p. t.

ALMAE NOSTRAE SALANAE
QUARTVM RECTORI MA-
GNIFICO

Prudenti, pio, felici,
DOMINO, PRAECEPTORI, PATRONO,
AC STVDIORVM SVORVM PROMO-
TORI BENIGNO,

CLAVEM HANC ARA-
BICAM,

animo deuotissimo & grato

D.D.D.

Autor.

VIR SVMME REVERENDE
MAGNIFICE AC EXCELLEN-
TISSIME.

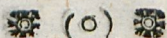
*Appellanti TE publice,
veniam dabis, cui alias
ad TE liberum semper
& beneuolum concessi-
sti aditum. Beneficia, quibus me
Tibi obstrictum reddisti, & adhuc
deuincis penitus, ita comparata
sunt, ut non sufficiat, inter priua-
tos parietes grates Tibi persoluisse;
sed mei omnino officii ratio postulat,
ut publice, & in orbis literarii
luce tester, quantum Tibi debeam.*

Ex

Ex quo enim mihi Tuum expetii
 patrocinium, tanta benevolentia me
 es complexus, & ita pro salute mea
 inuigilasti; ut lubens fatear, &
 grata mente hilarique fronte cele-
 brem, me post DEVM eam Tibi
 fere unice debere. Diu iam medi-
 tatus sum de occasione, qua debi-
 tum meum, quod exsoluere nun-
 quam possum, faterer saltem omni-
 bus, & munusculum aliquod lite-
 rarium arrhae loco darem. Quam
 vellem, ut fieri id posset labore,
 splendido & fulgenti Tuo nomine di-
 gno! Sed cum tale quid a me exspe-
 ctari non possit; amplius me conti-
 nere non potui, quin hanc, qualis-
 cunque est, opellam arriperem, &

Tibi, **SVMME REVERENDE**
VIR! consecrarem. Quod ut face-
 rem, hoc etiam ex capite impelle-
 bar, quia, quae hic orbi literario
 sisto, uti alia, si quae sunt, mea,
 ex **TE** potissimum, tanquam ex
 fonte rerum Orientalium, copio-
 sissime fluente, hausi, & dein di-
 gesi, atque in usus meos priuatos
 conuerti, quae nunc publicis usibus
 non denegare volui. Accipe ergo,
 quae Tibi debeo, fronte, quod so-
 les, serena, & in tesseram animi,
 Tibi post cineres quoque deuinctissi-
 mi, deuotissimique. Precor ani-
 mitus, ut benignissimum Numen
 senectutem Tuam, **VENERABI-**
LIS SENEX! ad Nestoris annos
 pro-

prouebat, ut diu adhuc tam ore
 quam scriptis Ecclesiae Christianae,
 quod hucusque praestitisti abunde,
 inservias. Sic nominis Tui gloria,
 quae per orbem dudum innotuit,
 Et ita confirmata est, ut eius me-
 moria nulli unquam obliuioni tradi
 queat; semper maius adhuc, atque
 iterum maius sibi robur sumet, Et
 nostra speciatim Academia, post
 fata etiam Tua beata, incompara-
 bile prorsus atque perenne in TE
 habebit ornamentum, Et tam de
 Tua salute Et fama, quam de suis
 incrementis, quae Tibi Tuaeque
 prudentiae ac industriae debet ma-
 gnam partem, magnopere exulta-
 bit. Ego tandem, cliens Tuus de-

*uotissimus, de tanto Patrono, quem
ut DEVS diu saluum atque incolu-
mem praestet, intensissimis semper
efflagitabo precibus, constanter mi-
bi gratulabor. Qui morior*

**VIR SVMME REVERENDE,
MAGNIFICE AC EXCEL-
LENTISSIME**

*Nominis
tui celeberrimi*

**Dab. Ienae, VIII. Calend.
Octobr, MDCCXVIII.**

Cultor deuotissimus

**M. Henricus Gottlieb Reime,
Facult. Philosoph. Adj.**

LE-

LECTORI PLACIDO

S. P. D.

Aut. or.

Ita tandem aliquando lucem publicam Grammatica nostra Arabica post aspicit, quam varios casus, varia rerum discrimina experta est. Quae fecere, ut promissis, quae publice dedi, stare adhuc non potuerim. Nam vel non aderat, qui huic labori sumtus impenderet, nimis prolixo vni alteriue viso; vel, si sumtus promittebantur, typi deficiebant Arabici, ad hoc opus edendum necessarii; vel aliae suboriebantur difficultates, quae totum institutum impediabant. Quas ut e medio tollerem, meis nunc effeci sumtibus; & simul ea re potissimum libri huius euulgationem promouui, ut prolixas, quas hinc inde adieceram annotationes, omitterem, criticas seu philo-

a 5

logi-

logicas. *Compendium* itaque *Institutionum Arabicarum* nunc accipis, *Lector benevole*, non opus aliquod prolixum, & copiosius dilucidatum. Eas tamen notas, quibus carere liber commode non poterat, haud erasi; prolixiores in posterum fortassis tecum, si re fuerit, communicaturus. *Adiecturus etiam*, si non ingrata haec fuisse deprehendero, *interpretem Arabicum, paradigmata Syriacorum verhorum tam perfectorum quam imperfectorum*, nec non, si sumtus sufficientes promiserint bibliopolae, *concordantias Novi Testamenti Syriaci*, de quibus multum diuq; cogitavi atque laboravi, aliorum etiam, Clarissimorum doctissimorumque virorum opera in usus publicos, suos, meosque exorata & exoranda. Hac vero forma hoc opusculum prodire volui, vt cum accuratis operibus Grammaticis *Celeb. Danzii* si non conferri, compingi tamen possit Grammatica nostra. Vtere ea feliciter, L. B. & mihi meisque conatibus favere perge, ac Vale!

SYLLABVS GRAMMATI- CAE ARABICAE.

CAP. I.

De Lectione.

§. 1. Tractat de literis in genere. §. 2. De organo literarum. §. 3. De literis mouendis, quiescibusque agit, & quando actu quiescant, tradit. §. 4. Siftit literas variables, connexiuas, finales, dilatabiles, flexiles, euehibiles &c. §. 5. Literas radicales exhibet & feruiles. Et quando hae actu feruiant, thesibus XIV. adiectis distincte demonstrat. §. 6. De Vocalibus. §. 7. De fulcris vocalium. §. 8. De Diphtongis. §. 9. De scheuate Arabum seu Dçiesmate. §. 10. De Tisdid, seu Dagesch Arabum. §. 11. De Hamfa. §. 12. De Wisla, agit, & §. 13. Specialiora de Elif vnionis tradit. §. 14. De Midda, & §. 15. De Syllabis agit. §. 16. Sedem toni, & §. 17. Distinctionum notas ponit ob oculos.

CAP.

CAP. II.

De Pronominibus.

- §. 18. Generale Pronominum discrimen.
 §. 19. Personalia pronomina exhibet. §. 20. Demonstratiua. §. 21. Relatiua. §. 22. Defectiua. §. 23. Speciatim articulum $\overset{\text{r}}{\text{J}}$, ex suis fontibus genuinis, ex pronomine relativo Arabico, deductum. §. 24. Suffixorum schema. §. 25. Mutationes, ob adiecta suffixa in orationum partibus oriri solitas, tradit.

CAP. III.

De Verbis perfectis.

- §. 26. Generaliora de verbis continet.
 §. 27. Formationem praeteritorum, per IV. classes omnium. §. 28. Flexionem praeteritorum per personas. §. 29. Formationem Imperatiuorum, a praeteritis suis descendentium, repraesentat. §. 30. Futura actiua a suis formantur Imperatiuis, & futura passiua ab actiuis Futuris. §. 31. Participia, a Futuris formanda, perhibentur. §. 32. Siftuntur Infinitiu. §. 33. Adiicitur Doctrina de
 qua,

quadratis verbis, & §. 34. Quid literae *ā* & *ī*, aliaeque nonnullae, in verbis patiantur mutationis, significatur.

CAP. IV.

De Verbis Imperfectis.

§. 35. Transiitum facit ad verba Imperfecta. §. 36. De Verbis Fe Vau. §. 37. De Verbis Fe Iod. §. 38. De Hamfatis prima radicali. §. 39. De Hamfatis media, & tertia radicali. §. 40. De quiescentibus tertia *و*. §. 41. De quiescentibus tertia *ي*. §. 42. De quiescentibus Aiin. §. 43. De geminantibus secundam tractat. Quid de dupliciter imperfectis habendum sit, hic insimul praecipitur.

CAP. V.

De Nominibus.

§. 44. Ad doctrinam de nomine transit. §. 45. Sicit nominis Figuram. §. 46. Formam. §. 47. Nunnationem, huiusque omissionem. §. 48. Genus. §. 49. Motionem. §. 50. Numeros & Casus. Seorsim. §. 51. Vocatiui

catiui flexio varia traditur, & §. 52. Pertractatur doctrina de pluralibus nominibus fractis. §. 53. Status describit.

CAP. VI.

De Particulis & Figuris Grammaticis.

§. 54. De particulis agit non connexis. §. 55. Exhibet Epenthesein. §. 56. Paragogen. §. 57. Apocopen, ubi etiam, quid de Syncope hic statuendum, not. (a) indicatur. §. 58. Antithesein.

CAP. VII.

Varia Arabicae Grammaticae supplementa suppeditans.

§. 59. De discrimine partium orationis Arabicae. §. 60. De inuestigatione radices agit. §. 61. De inuestigandis coniugationibus. §. 62. Methodum analyseos Arabicae suppeditat. Hisce subiiciuntur alia additamenta necessaria, item errores typographici & paradigmata verborum tam perfectorum, quam imperfectorum.

مس

بِسْمِ اللّٰهِ

CAP. I.

*De elementis primis Et uniuersalis-
simis.*

§. I.

*Iterae Arabicae a dextra ver-
sus sinistram scriptae, sunt
XXVIII. eaeque omnes confu-
nac. Quarum notetur*

Figura, Nomen,

Potestas.

(a)

Elif,

Spiritus Graecorum
lenis (')

Be,

b. lenissimum, כ
Ebraeum f bh.

Te,

t. omnium durissi-
mum.

A

§ The,

<i>Figura,</i>	<i>Nomen,</i>	<i>Poteslas.</i>
ⲥ	The, (t blaesum,	<i>Wasmutbo thse</i>)
Ⲧ	Dçim,	dç, d lenissimum cum sibilo mollissimo.
Ⲩ	Hha vel Cha,	hh, vel ch, Ⲛ Ebraeo- rum.
Ⲫ	Cha,	Caph Raphatum, Ⲙ Graecorum.
Ⲭ	Dal,	dh, f. d. lenissimum.
ⲭ	Dfal, d blaesum,	ds, ex Ebraeo enim sibilo ⁊ lenissimo aliquid attrahit.
Ⲯ	Re,	Ⲛ
ⲯ	çe,	ç ad instar lenissimi Gallorum S.
Ⲱ	Sin,	ç, respondens Ebraeo Ⲏ.
ⲱ	Schin,	fch, respondens E- braeo Ⲱ.
Ⲳ	Tzad,	tz,
ⲳ	Tfad,	tf,
Ⲵ	Ta,	Ⲟ Graecorum, nonnihil tamen durius eo ad- huc est.
ⲵ	Ta,	Medium inter d & t, Graecorum Ⲟ.
Ⲷ	Ajin,	chch, seu hhhh, respondet ex asse Ebraeo Ⲷ è Gajin,

Figura,	Nomen,	Potestas.
ו	Gajin, Fe,	g. 3 Ebr. ph, 5 molle s. rapha- tum Ebraeorum.
כ	(β) Kaph,	κ, Ebraecum p.
ק	Kef,	ϰ Ebraecum, cum aspi- ratione.
ל	Lam,	l.
מ	Mim,	m.
נ	Nun,	n.
ו	Wau,	vv.
ה	He,	h, spiritus asper Grae- corum (ʰ) Ebraeo- rum ה.
י	Je,	j, Ebraecum Jod.

(α) Obs. 1. Arabes hanc literam *Alefon* vel *Alaf* appellant.

(β) Obs. 2. Arabes occidentales seu Mauri, τὸ *Kaf* ita scribunt ق & a Fe per punctum infra possum distinguunt, و; Orientales pro *pin-*gunt مِس vel مِس, vel مِس. Interdum puncta literarum diacritica omittuntur, & hac nota v indicantur.

Obs. 3. Extracessentialis potestas literarum, qua numerorum notae sunt, est sequens:

10.	9.	8.	7.	6.	5.	4.	3.	2.	1.
200.	100.	90.	80.	70.	60.	50.	40.	30.	20.
1000.	900.	800.	700.	600.	500.	400.	300.		

ا ب ج د ه و ز ح ط ي
ك ل م ن س ع ف ص ق ر
ش ت ث خ ن ض ظ غ

Numeri intermedii exprimuntur , ut apud
Ebraeos.

§. 2.

Ratione ORGANI, inter pronuncian-
dum prae reliquis per litteram aliquam af-
fecti, dispesci possunt litterae in *Gutturales*
أ ه ح ع, *Palatinas*, ق خ غي, *Linguales*,
ذ ن ط ظ ذل ذذ Porro in *Dentales*, uti sunt:
ب و ف و ص و ض و صر و ش

- Obs. 1. *Litterae unius organi facile inter se alternant*,
manente eadem vocis significatione. (a)
- Obs. 2. *Arabes Ebraeorum voces faciunt suas per al-*
ternationem litterarum ejusdem organi (b) &
quiescentium, (c) per litterarum transposi-
tionem, (d) ablationem, (e) adjectionem (f) &c.
- Obs. 3. *Vocales etiam Ebraeorum Arabes varie per-*
MUTANT. (g)

Obs.

Obf. 4. Literae *Linguales & Dentales* Arabibus dicuntur *solares*, reliquae *lunares*.

(a) v. c. ذِي & دِهِي Di & Debi, haec, idem significat تِي & تِهِي Ti, Tebi.

(b) v. gr. سَمِعَ, Samea, audiuit, ex Ebraeorum שָׁמַע:

(c) e. gr. مِئָה⁵³ Mejaton, centum, ex Ebr. מֵאָה it. אֵי אֵי אֵי vel אֵי אֵי אֵי signum ex Ebr. מֵאָה

(d) e. c. נָסַם Nason, homo ex Ebraeorum נֶפֶשׁ it. מַע vel מַע, maa vel ma, cum ex Ebr. עַם

(e) אָפֶה & אָפֶה, phon & phaton, perniciēs, noxa, ex Ebr. אָפֶה

(f) אֵלַי, ala, ex Ebr. עַל super. Caeterum recurrunt hic ea omnia quae *Reu. DANZIVS* de Chaldaicis retulit §. 3. instituit. Ebr. obs. 2.

(g) De permutatione vocalium testantur exempla iam allata.

§. 3.

Ratione SONI literae sunt

- I. *Mouendae*, quae ope vocalis sonum
A 3 com-

competentem ubiuis perficiunt, cujusmodi sunt praeter **اوي** omnes.

II. *Quiescibiles*, **اوي** (Eui) debiles Arabibus dictae, in medio ac fine vocis, de-
 fitutae puncto vocali motum earum indicante, latitant actu quiescentes, quaelibet post
 vocalem motui suo cognatam, mox indicanda. Nimirum

1. **ا** quiescit post Fata & dçiesma subintel-
 ligendum. (a)

2. **و** quiescit, quatenus est fulcrum voca-
 lis **و**, & **ي** conficit, (b) varius etiam, quan-
 do vicarium, est **ر** **ا** post **ـ** *

3. **س** quiescit tam post **ـ** (Kefre) (c) quam
 post **ـ** (Fata) (d)

Obs. 1. **ا** & **و** etiam post Nunnationem quiescunt. (e)

Obs. 2. Omnis litera mouenda non vocalizata cum
 Dçiesma (**ـ**) noletur, (ee) quod apud Arabes
 etiam in fine exprimitur, licet non praecedat
 dçiesmanda alia. (f)

Obs. 3. Literae **اوي** facile inter se alternant,
 (g) saepe eliduntur penitus. (gg)

Obs. 4. Quando eadem dicuntur quiescere in vo-
 cali aliqua, tunc punctum adscriptum tol-
 lunt, praecedens in eam mutant, in qua ju-
 bentur quiescere, vocalem, (h)

Obs.

Obs. 5. Eaedem accommodant se vocalibus, maxime homogeneis. (i)

(a) e. l. وَأَنْكُرُوا, vadchoru, & recoramini.

(b) e. c. خُذُوا, Chodu, recipite.

* v. c. صَلَوَاتٍ, preces, Sur. II. v. 2.

(c) v. c. Sur. II, 46. يَا بَنِيَّ O FILII!

(d) e. l. عَلَيَّ, super, رَامَا, projecit.

(e) v. c. هَدَىٰ ذَاكَ, verificans, هَدَىٰ, Hoda, directio.

(ee) رَحِيمٌ, misericors. (f) عَلَيْهِمْ, super illis.

(g) v. c. هِذِهِ, hic, in masculino, هَذِهِ, haec in foeminino.

(gg) Siue tantum quoad sonum, unde doctrina de Wisla, de qua infra §. 12. siue quoad ipsam figuram. e. c. بِسْمِ اللَّهِ, pro بِسْمِ إِلَهِ, in nomine DEI, it. إِلَهِ & إِلَهِ, DEUS, اِل (Elon)

& اِبْدِلْ, DEUS foris. Porro pro رَبِّي legimus رَبِّ mi Domine.

(b)

(b) v. c. $\dot{y}o\dot{m}z\dot{o}d$ pro $\dot{y}a\dot{m}z\dot{o}d$, *cre-*
dent.

(i) vide modo exemplum praecedens.

§. 4.

Porro literae aliae sunt variables, in-
variabiles aliae. *Variabiles dantur* tam ra-
tione Figurae quam ratione soni. Quae
ratione figurae variant, sunt

1. *Connexiles*, (a) a parte quidem *dextra*
omnes; singulae enim virgulam aliquam ac-
cipiunt, ceu connectendi medium. (a)

(β) a *sinistra* parte autem *omnes* ne-
ctuntur, (b) praeter has *sex* $\dot{a}n\dot{z}o\dot{m}z\dot{o}d$ (c)

obs. v finale cum caeteris, excepto (d)
ita connectitur, ut *istae caudam suam* saepe
protrahant altius. (e)

2. *Finales*, quales sunt $\dot{v} \subseteq \dot{z}$, quae *in*
sine vocis liberius pinguntur; \dot{z} quidem ita
 \dot{v} , (f) \subseteq sequentem in modum \dot{z}
(b) litera autem \dot{v} hunc in modum,
f (i)

Obs. 1. *Omnes, praeter septem, literae* $\dot{a}n\dot{z}o\dot{m}z\dot{o}d\dot{z}$
(k) *ductum finalem protrahunt* pro lubitu. Id
quod

Obs.

2. De litera \mathcal{J} speciatim tenendum, quod

(a) saepe reflectatur, (l)

(β) saepe puncta sua duo ventri literae inscribat, (m) interdum alterum sub altero perpendiculariter ponat, (n) interdum penitus ejiciat. (o)

3. Dilatabilis, quales apud Arabes sunt connexiles fere omnes, quarum ductus transversi ad spatium decore complendum protrahuntur, integris interdum lineolis. Praecipuae sunt:

ي بي (p) م ن ه و

4. Flexiles, quae in gratiam alterius literae flectuntur varie, suntque potissimum sequentes;

(α) \mathcal{J} post \mathcal{J} , cadens ei adiungitur hunc in modum \mathcal{J} (q)

(β) \mathcal{J} quoque, uti apud Syros, ad \mathcal{I} sese accommodat, quadratam magis figuram assumens \mathcal{Y} (r) Nec non

(N) ad \mathcal{S} sequentem in modum se accommodat \mathcal{K} (s) & v. v. \mathcal{S} ad alias. *

(γ) litera \mathcal{O} pluribus sese accommodans literis subiicitur, cauda sua in fine liberius protracta. (t)

(δ) Litera \mathcal{S} connexa in medio-modo sic modo aliter \mathcal{S} flectitur. **

5. *Euebibiles*, quas

(a) Literae ζ , τ , χ , *sibi praecedaneas ab initio & sine attollunt*, vel *integras*, vel *quoad sui terminum*. (v) Sic &

(β) *speciētenus* \int ante \circ ponendum huic superimponitur sequ. in modum \int^s , it. ut illi quoque manubrium possit adiici \int^s , (vv) aliis rarius.

II. *Ratione soni variant*

1. *Litera* \int *decies manda*, quae ante \int *idem sonat ac* \circ , (x) *ante literas* \int^s *accipit sonum subsequentis*. (y)

2. \int *finale*, *duobus punctis notatum*, *eruditis*, *vocalem ultimam exprimentibus*, *sonat t*, sed *apud vulgum*, *vocali sua neglecta*, *sonum antiquum retinet*. (z)

Obf. \int & \int^s hoc quoque modo \int^s pinguntur nonnunquam, (aa) & c ab initio, & non connexum a dextra ordinarie scriptum, in medio & fine plenius pingi solet ita: \int^s (bb)

(a) *Connexivae* dici poterunt, vel *accommodabiles*. Altera enim ad alteram figura sua ita sese accommodat, ut, cum Arabes, secus ac Ebraei, Chaldaei, Samaritani &c. cum Syris literas suas connectant, id fiat mediante lineola exigua. Quod si obseruaueris, euitabis quadruplex istud Alphabetum,

betum, quod alias rudimentorum Arabicorum
autores in fronte statim collocare solent. Quo
terrori sunt tironibus sine causa.

(b) v. c. ^{لِقَوْمِهِ}, *populo suo.* وَأَرْكَعُوا

et inclinati adorete.

(c) e. c. ^{اذْأَنْزَلْنَا}, *itaque demissimus,* وَأَنْكُرُوا,
recordamini.

(d) Ratio est, quia ^أ in fine non connectitur.

(e) vid. e. c. ^{دَالٍ}, *animo imbecillis,* (f) e. l.

^{اللَّهُ}, DEO.

(b) ^{أَذْكِي}, *utique tu.* (i) ^{وَيَمِدُّهُمْ}, et pa-
tienter fert eos.

(k) ^{فَحَرَّ}, *nos,* ذَامِس, *homines,* أَضْرَأَقْتِن,
illuminavit F.

(l) v. c. ^{فِي}, *in ea.* (m) ^{هَدَىٰ} أَت, *directio.*

(no) ^{أَوْلَادِكِ}, *illi,* ذَصْدَارِي, *Nazareni,*

Christiani. ^{بِإِسْمِ} *hae.*

(p) v. gr. ^{بِإِسْمِ اللَّهِ} *in nomine DEI.*

^{أَمِينَ}, *Amen.*

(q) v. c. فِي الْأَرْضِ ضَ , in terra. (r) لَا non.

(s) pro مَأْكَلَةً scribi potest, مَأْكَلَةٌ, locus,
ex quo cibus capitur.

* بِالْكَافِرِينَ, inter Apostatas.

(t) فِي قُلُوبِهِمْ in corde ipsorum. هُمْ, ipsi,
أَمَّ , annon, رَحِيمٌ, misericors.

** مِمَّا نَزَّلْنَاهُمْ , praeuimus ipsis. عَلَيْهِمْ, su-
per illis. it. مَهْدَدٌ يَدِينُ, recte ducti.

(v) الْحَمْدُ, laus, أَفْوَاجُونَ, infelices.
نَحْنُ, nos.

(x) آمْبَارُونُ, Ambaron, ambarum, Amber.

(y) Uti in quibusuis fere linguis litera N, vo-
cali destituta, seu, vt orientalium ore loquitur,
schua quiescenti efferenda, induit sonum, imo fi-
guram literae subsequens. Latini dicunt pro
inmunis, immunis, pro συλαμβάωνω Graeci συ-
λαμβάνω, &c. Caeterum verbi loco nota مِمَّا نَزَّلْنَاهُمْ,

a Domino suo. WASMUTHUS p. 3. Grammat.
Arabic. per ng hoc in casu legendum suadet;
CELLARIUS vero Isagog. Arab. p. 5. obseruat, eo-
ipso

ipso in casu in MS. codicibus, literam, cuius formam aemulatur, eidem inscribi caractere rubro.

(z) v. c. ^مم^و, it. ^مم^و Eruditi legunt *Macaron* it. *Mackijaton*, vulgus *Macca* & *Mactiia*. Est patria urbs maximi, inter falsos, Vatis, Mahumedis.

(aa) v. c. ^مم^و, magnus. ^مم^و missus est.

(bb) ^مم^و, robustus, ^مم^و, animadvertent.

§. 5.

Denique *ratione ORIGINIS* literae aliae sunt

1. *Serviles*, (a) cuiusmodi comprehenduntur vocibus: ^مم^و ^مم^و ^مم^و, *Mose* (on) *Va Caleb* (on) *Pba Etan* (on), ex quibus literae ^مم^و, pinguescent partim *formationi partim significationi inserviunt*; literae vere ^مم^و, *in naui eius, semper consignant.*

2. *Radicales caeterae omnes, quae servire non possunt, nisi quod*

Obs. 1. Literae \aleph & ω hic seruilibus superad-
dendae.

Obs. 2. Ab initio tantum seruire possunt literae
 \aleph & ω

(a) ab ininitio & fine tantum seruire
possunt literae \aleph & ω

(β) in fine tantum & medio seruit ω

(γ) Reliquae vbiuis seruire possunt. Mox
tamen determinandum erit, vbi & hae actu
seruiant, vbi non? (b)

Obs. 3. *Seruiles diuiduntur in literas extracessentiali-
ter & essentialiter seruientes, quarum istae si-
gnificationem vocis augent, vel euphoniā pro-
mouent; (bb) hae significationem tantum va-
riant, vel formam mutant. (c) Istae ab ini-
tio positae praefixa, in fine suffixa: hae ibi
praeformatiuae hic affirmatiuae audiunt.*

(a) i. e. tales, quae ad literas radicales, vocem,
seu thema ipsum non pertinent, essentialem vo-
cis significationem non ingrediuntur per se & suapte
natura, sed per accidens voci ipsi adiciuntur.

(b) Seruitutem literarum Ebraicarum Chaldaic-
arum & Syriacarum curate determinauimus in
nostro de *discrimine literarum actu seruientium &
actu non seruientium tractatu*. Arabicarum in ser-
uendo sedem thesibus inclusam eadem cura da-
bimus illico.

(bbc)

(bbe) in voce v. gr. *فَجَعَلْنَا* & *posuimus illud*, extraessentialiter serviles, seu consignificatiuae sunt ab initio praefixum *ف*, &, in fine suffixum *ا*, *illud*. Essentialiter serviles affirmatiuum *ا*, primae pluralis nota. Similiter in *وَكَفَرُوا*, & *abnegarunt*, praefixum consignificatiuum seruale est *و* &, affirmatiuum significatum varians & pluralem constituens *وا*, in quo s mere paragodicum s. otiosum recte censetur.

Th. 1.

Litera s seruit

I. AB INITIO

1. Verborum (a) in praeteritis extra 1. 2. 3. 6. & 7. omnibus, (a) horumque, (b) uti & primae (c) saepe classis imperatiuis.

(β) ut nota primae personae futurorum numeri singul. (d)

2. Nominum auctorum (e) & in eorum articulo. (f) Item

3. ut praefixum interrogantis (g) aut vocantis debortantisue, (gg) aut comparatiuum facientis. (b)

II. IN MEDIO

1. Ver-

1. *Verborum* 3. 7. & 11. I. ac coniugationum (i)

2. *Nominum auctorum*, (k) numeri item dualis ac pluralis faemininorum. (l)

III. IN FINE

1. *Verborum*, ut nota dualis numeri 3. singul. masculinae (m) & 2. plural. (n) nec non in affirmatiuo primae pluralis praeteritorum (o) uti & in 2. masculina imperatiuorum futurorumque (p) & denique in 3. masculina plurali praeteritorum. (q)

2. *Nominum auctorum faemininorum*, (r) & tandem

3. *in quibusdam suffixis*. (s)

(a) tam actiuus quam passiuus v. c. ^{أَنْزَرِي}, *missi*,
^{أَنْزَرِي}, *missus est*.

(b) v. c. ^{أَنْعَمِي}, *gratosum re exhibe*.

(c) ^{أَهْنِ ذَا}, *duc nos*, ^{أَكْفَرِي}, *abnega*.

(d) e. l. ^{أَقْسَمِي}, *corrupte viuam*.

(e) Characteres nominum auctorum Ebr. dedimus tr. de literis actu seruientibus §. 2. p. 5. not. g. Ast Nomen Arabicum pro aucto habendum, quando plures tribus radicalibus literae, eaeque ^{أَنْهَمِي} adsunt.

adsunt. Aut si vel non plures vel ne tot quidem
adsunt. eae tamen, quae praesto sunt, neque ra-
dicem neque formam quandam conuenientem ex-
hibent. Sic v. causa nomen auctum est. ^{وَأَنفُسٌ}
anima, Ebr. נְפֻשׁוֹת, it. ذَفُوضَةٌ, turba hominum
exploratrix.

(f) e. c. ^{بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}, in
nomine DEI miseratoris misericordis.

(g) ^{أَمْ نَكْفُرُ}, num credimus?

(gg) ^{أَدْرَأْسُ}, ô Adam! ^{أَعَزُّوهُمْ}, siue com-
monueris ipsos.

(h) v. c. ^{أَحْسَنُ}, melior, ex ^{حَسَنٌ}, bonus.

(i) ^{صَادِقٌ}, iustitiae studuit.

(k) ^{صَادِقٌ}, verax, ingenuus.

(l) ^{رَجُلٌ}, vir, ^{رَجُلَانِ}, duo viri, ^{زِيَّاتٌ},
Prophetissae.

(m) ^{قَالَا}, dicit uterque. (n) ^{ذَلْتِمَا}, dicitis
ambo. (o) ^{أَمَّنَا} credimus.

(p) ^{آمَنُوا}, credite, ^{ذُقُّوهُنَّ}, perditae viuetis.

(q) ^{أَنزُوا}, incidunt. (r) ^{كَبِيرِيَاءٌ}, excellentia.

(r) *אֲנִי נָא*, *duc nos*, *قُونْ هَا*, *materia*
ejus.

Th. II.

Litera γ *actu servit* unice AB INITIO.

1. Vt nota genitivi casus, (a) *significans* imprimis *in*, *cum*, &c. (b)
2. Quando est *jurandi formula*, (c) &
3. *Adiectivo potissimum praeposita*, (d) denique
4. *Nexum verbi cum nomine facit.* (e)

(a) Quem alias praepositiones tam connexae quam inconnexae regunt.

(b) Caeteris significationibus, quas in Ebraismo obtinet, non penitus exclusis. v. c. *وَيَسْمِعُ الْكَلِمَةَ*
in nomine DEI. *يَوْمَ تَوَدَّ بِيَأْ*, *credunt in id,*
أَنْ يَكُونَ بِسَمْعِهِمْ, *secedere cum auditu ipsorum.*

(c) *بِأَلِهِ*, *per DEVM.*

(d) *أَلَهُ بِقُوَّةٍ*, *DEVS est in potente*, i. e. *DEVS est potens.*

(e) *أَنْ يَنْ يَوْمَ تَوَدَّ بِأَلَيْهِمْ*, *qui fidem ha-*
bent mysterio,

Th

Th. III.

Litera 3 feruit

I. IN INITIO

1. *Verborum*, (a) *ut nota futurorum 3. foemin. singularis & 2dae utriusque generis & numeri. (a)*

(β) *ut nota coniugationum 6. 7. maecque (b)*

2. *Nominum auctorum*, (c) &

3. *Quando Nominibus per Fata praefixum inseruit iuramento. (d)*

III. IN MEDIO

Verborum classis 5. & 13tae. (e)

III. IN FINE

1. *Verborum*, *in affirmatiuis 3. foemin. singul. (f) & 2. utriusque generis (g) ac numeri, nec non singularis primae personae. (h)*

2. *In nominibus foemininis pluralibus. (i)*

(a) e. l. ذَوَصَلِّ , ذَوَصَلَوْنَ , ذَوَصَلِينَ , ذَوَصَلٌ ,
secabitis F. secabitis M. secabis F. secabit F.

(b) ذَقَا صَلٌ , *secare conatus est*, ذَوَصَلٌ , *interfecit volens.*

(c) v. c. ذَوَوَيْدٌ , *adpositio literae ذ, nunnatio,*
a ذَوَدٌ, adposuit literam Nun, i. e. terminationi nomi,

nominum, incremento finali non gaudentium, sonum r N. adiecit. Idquod eruditi facere solent, non vulgus.

(d) رَضَ رَضًا , per terram.

(e) v. l. أَفْضَلَ , secuit plene.

(fgh) فَضَلْتُ , فَضَلْتَ , فَضَلْتُمْ , فَضَلْتُمْ ,
secuistis F. secui C. secuisti M. secuit F.

(i) زَيْبَاتٌ , vates foeminae, ex singul. زَيْبَةٌ ,
vates foemina, ab Ebraeo זַיְבָה .

Th. IV.

Litera و seruit tantum in medio conjugationis Vrae partim post sibilantem ر , partim post homogeneas & eiusdem organi literas و & ن (a)

(a) وَرَفَرَ , gemuit, suspiravit, in V. coniug.
 وَأْتَرَفَرْنَا , idem, وَجَلَّ , intravit, وَأْتَجَلَّ vel
 وَأَجَلَّ , idem.

Th. V.

Litera س ex particula سَوْفَ desumpta, seruit ab initio per Fata Futuris praefixa, significans post, (a) item

2. inter

2. *inter praeformativa coniugationis XIIIae. (b)*

(a) Vt futurum, quod & praesens notare poterat, vti apud Ebraeos, futuri significatum praesens habere, innuat. v. c. ^ויִצְטִיחַ, *adiuuabit*, *postea adiuuabit.*

(b) אֶתְהַזֵּה, *irrisit, substannauit.*

Th. VI.

Litera *ב* *seruit in medio conjugationis quintae post primam aut sibilantem כו כז, (a)* *aut homogeneam ב ב (b)*

(a) אֶצְטִיחַ, *patiens fuit*, in Conjug. V. אֶצְטִיחַ
vel אֶצְטִיחַ, *patientiam simulauit.*

(b) אֶצְטִיחַ, *migrauit*, אֶצְטִיחַ vel אֶצְטִיחַ
inequitauit.

Th. VII.

Litera *ו* *per Fata seruit.*

I. AB INITIO, *tanquam praefixus*, *sub variis significatibus, (a) imprimis copulatio.* (b)

II. IN MEDIO 1. *verborum in coniugationibus X. & XI. ma. (c) ac*

2. *tam in verbis, quam in nominibus, ut enater lectionis vocalis Dümma. (d)*

III. IN FINE *verborum, ceu affirmativum 3. plural. praeteritorum, (e) itemque 2. pluralis imperatiuorum, (f) nec non tam 2. quam 3. plural. futurorum masculini generis. (g)*

(a) Habet istos partim communes cum (٦) Ebraeorum ex §. interpretis Danziani 193. (edit. recent. 149); partim Arabibus peculiare, *in interprete Arabico recensendos*, conf. de hac & aliis particulis Celeb. THOM. ERPENIUS *in rudimentis linguae Arab. p. 134. sqq.* Huc haec non pertinent.

(b) وَيَقْطَعُونَ, & *dirumpent.*

(c) أَقْتَوْلَ, *interfecit cum vehementia, item أَقْتَوْلَ, interfecit.*

(d) يَقُولُ, *dicet, سَقُوبٌ, successor.*

(e) فَذَلُّوا, *interfecerunt. (f) قُولُوا, dicite.*

(g) ذَقُولُونَ, *dicetis.*

Th. VIII.

Litera **ف** *seruit* tantum *ab initio*, i. per *Fata*, ut *copula* potissimum, & *pleonastica*.

2. *Mobilis per Kische*, habet *significatum* propositionis *in*.

(a) *Significatus illatiuus, ergo, igitur, non excluditur, uti nec id, quod adverbium est temporis praeteriti. Sed haec vid. in interprete Arab.*

copulatiuam vide v. c. Sur. II. 65. قَجَانَاهَا ذَكَالَا, & posuimus illud in exemplum.

(b) *فيها, in ea.*

Th. IX.

Litera **س** *per Fata* *seruit*

1. *ab initio, ut particula* potissimum *comparatiua, (a) & alias*

2. *in suffixis secundae personae. (b)*

(a) *Caeteros significatus, in Arabico interprete addendos, & cum significatibus Ebraei (ס) facile conciliandos, hic iterum scientes omittimus*

v. c. vid. Sur. II. v. II. كَمَا آمَنَ النَّاسُ, quemadmodum credere solent homines.

(b) *l. c. v. 29. بِحَسْبِكَ نُسَبِّحُ, laudabimus*

ex de-

ex desiderio tuo , وَزَوَّقْنَا مِنْ لَذَائِكَ , & sanctificabimus Te.

Th. X.

Litera *J* seruit ab initio

1. in verbis (a) praeteritis, ubi optativum est, per Fatha.

(β) Futuris, ubi imperativum constituit, per Kischre.

(γ) Infinitivis.

2. in nominibus, ubi & praepositiones & casus diuersos denotat. (a)

(a) Recensenda & haec magis distincte in interprete Arab. quo proprie spectant. v. c. ^{لَا} ^{أَلْحَدَ} ^{لِلَّهِ}, laus DEO.

Th. XI.

Litera *o* seruit AB INITIO.

1. Verborum ut nota participiorum. (a)

2. in nominibus auctis. (b)

II. IN FINE in suffixis. (c)

(a) v. c. ^و ^{سَدِّقِيمَ} ^{مُ}, relictus.

(b) ^س ^{عَطِشَ} ^{مُ}, terra sitiens, aquae expers.

(c) v. gr. ^{عَلَيْهِمْ}, super illis.

Th.

Th. XII.

Litera 3̄ seruit

I. AB INITIO, ut nota numeri pluralis primae personae futurorum (a)

II. IN MEDIO, verborum coniugationis IX. (b)

III. IN FINE, 1. verborum in affirmatiuis 2. foemin. & 1. communis pluralis praeteritorum, (c) nec non futurorum foemin. 2. singularis & tam 3. tiae quam 2. personae generis utriusque numeri pluralis, (d) porro in imperatiuis 2. pluralis foemininae. (e)

2. in nominibus terminationis pluralis dualisue (f) & denique

3. in suffixis. (g)

(a) ^{وَسَد} نَسْبِحُ, laudabimus. (b) ^{أَنْعَصِرُ} أَنْعَصِرُ, pressit.

(c) ^{أَعَصِرْتُمْ} أَعَصِرْتُمْ, pressistis F. ^{أَعَصِرْنَا} أَعَصِرْنَا, pressimus.

(d) ^{تَذْصِرِينَ} تَذْصِرِينَ, subiugabis F. ^{تَذْصِرُونِ} تَذْصِرُونِ, de-

gluetis haustam aquam, ^{يَا صَدْرِي} يَا صَدْرِي, cingent F.

(e) ^{أَعَصِرِينَ} أَعَصِرِينَ, circumdate.

(f) v. c. ^{ذِي يُونِ} ذِي يُونِ, Vates (multi), ^{ذِي يُونِ} ذِي يُونِ,

Vates (duo).

D

(g)

(g) أَهْدَنَا، *duc nos*, فَسَوَّيْنَاهُنَّ، & *aequa-*
uit easdem.

Th. XIII.

Litera 3̄ *seruit in fine, ut nota nominis*
foeminini. (a)

(a) v. c. ^{وَأَمَّا} نَذِيرَاتٍ، *vaticinium.*

Th. XIV.

Litera 2̄ *seruit AB INITIO verborum, ut*
nota 3̄ masculinorum & 3̄ foemin. pluralis. (a)

II. IN MEDIO, *ut mater lectionis vo-*
calis Kiscbri, tam in verbis, quam in nomi-
nibus. (b)

III. IN FINE

1. *Verborum in 2̄ foemin. singulari impe-*
ratiuorum, (c) &

2. *Nominum vel gentilitiorum vel foemi-*
ninorum. (d)

(a) v. c. يَنْهَبُ، *rapier M.* يَنْهَبُونَ، *rapient M.*
يَنْهَبْنَ، *rapient F.*

(b) كَافِرِينَ، *Apostatae.*

(c)

(c) ^{هـ}أَسْبَعِي, audi F.

(d) ^يذِكْرِي, recordatio, ^ييَهُودِي, Iudaeus.

Extra hos casus, iam traditos, hae ipsae serviles literae non sunt serviles, sed actu radicales, ubicunque locorum etiam deprehendantur.

Cautela circa haec tenus dicta apprime necessaria.

Vt hae obseruationes eo rectius applicari queant, animaduertendum id quoque est, quod, quemadmodum fieri debet in inuestiganda radice; ita & hic, vox illa, quae plurimis gaudet praefixis praeformatiuisque, suffixis item & afformatiuis, ea primum abiciat, quae circa extrema vocum posita sunt, iisque abiectis, literae his proximae, ita tractandae sint, ac si & illae statim ab initio vocis existissent. (a)

(a) e. c. assumamus vocem, ^{أذن رتهم} *أذن رتهم* siue *commonueris illos*. Abicienda est primum litera disiunctiuam hic constituens particulam, & suffixum ^{هـ}. Deinceps ut ab initio constitutum con-

sideratur Hamfa, quod tanquam vicarius هـ praeformatiui IVtae coniugationis tollitur, uti هـ in fine, ut afformatiuum secundae personae praeteriti. Remanent tres literae, actu radicales ف د ن , addixit, denouit.

§. 6.

Ut sonum persciant literae, adiciuntur illis vocales. Natura (a) earum quinque sunt, usu tamen obtinuit apud Arabes, ut tribus modo figuris eas designent. Hinc

— *FATCHA (b) in fine (c) aut ante (d), inque Syllaba simplici, (e) & saepe super, & ante gutturales in composita, (f) a purum sonat, alias fere ut A. Anglorum pronuntiandum. (g)*

— *KISCHRI (*) E purum notat in syllaba simplici: (h) in fine vero & ante literam ا I purum. (i) Alias in syllaba imprimis composita sonum obscurum ex E & I mixtum exhibet. (k)*

— *DVMMA (l) exprimit in fine vocis & syllaba simplici O purum: (m) alias Kubbutz Ebraeorum, in syllaba potissimum composita. (n) Ante و quiescens vero potestam ت Schu-reck cum eodem, ceu fulcro suo, obtinet. (o)*
(a)

(a) Vti apud gentes omnes.

(b) Arabibus dicitur ⁵فَتَحَّ، a rad. فَتَحَ, aperuit &c.

(c d) ⁵وَمِيمًا, *vamimma*, & de, eo quod, ذَلِكْ, Dalecha, hic.

(e) ⁵وَمَا, *Vama*, & non.

(f) ⁵أَنْعَمْتَ, *anamta*, gratiosum te exhibes, ⁵يَلْمَهُونَ, *iamahuna*, vagabuntur.

(g) v. c. ذَحْرَجَ, nos. *Naechno*.

* Ab Arabico ⁵قَشْرٍ, *cortex*, recte hoc nomen deriuatur.

(bk) ⁵بِنُورِهِمْ, *benurehim*, cum luce eorum.

(i) ⁵أَلْدِي, *Alladi*, qui, قِيلَ, dicitur.

(l) Arabum ⁵نَمَّة, *puteus*, radicis ⁵نَمَّ, *vittuperavit*.

(m) ⁵نَعِدُونَ, *faciemus*, *colemus*.

(n) ⁵يَمُودُهُمْ, *jamüddohüm*, perferet eos.

(o) ⁵كَأَنَّهُمْ, *existunt*, *Chanu*.

§. 7.

Vocalium duae I & U assumerunt a consonis
D 3.

sonis pro geminanda mora *fulcrum* aliquod
seu adiumentum, I quidem *literam* ۙ, (a)
U vero *literam* ۙ. (b)

(a) ۙۙ, dicitur.

(b) ۙۙۙۙ, credent. ۙۙۙۙ, experientur.

§. 8.

Diphthongos proprie dictas Arabes non ha-
bent. (a)

(a) Vti nec orientis gentes caeterae, apud quas
vocales duae, vno ore efferendae, non coalescunt
in syllabam vnam. Sine causa itaque CELLA-
RIVS Isagog. Arab. p. 7. eos reprehendit, qui de
Diphthongis hic silent.

§. 9.

Habent vero notam vocalis absentis $\overset{\circ}{_}$
dagesma, (a) aliis *Giesma* dictam, quae in
sine quoque expressa (b) nota est vocalis in-
mouenda *litera*, cui inscribitur, *absentis*, in-
dicans, eam per *vocalem praecedentem ani-*
mandam & efferendam esse. (c)

Obs. 1. *Dagesma articuli Westati omittitur ante li-*
teram solarem Fischdidatam, literam J inter
legendum omittendam esse indicans. (d)

Obs.

Obl. 2. *Litterae اوي dçiesma ordinarie respuunt, non radicales maxime, quando in praecedanea vocali possunt quiescere. (e)*

(a) Haud inuenio aliam, a qua commodius deriuari posset hæc vox, radicem, quam **جلس** unde nomen **جلسو**, breuis statura, despectus vel **جلسو**, breuis, vilis, macer. Ut adco vocetur hæc figura dçiesma ob vilitatem & lenitatem suam, ob quam inter veras vocales non erat referenda, quippe inter pronunciandum celerime abripienda.

(b) Secus ac apud Ebraeos &c. qui in fine Schua suum exprimere non solent. Arab. vid. **مذكرهم**, Similitudo eorum.

(c) Naturam itaque Schuatis Ebraei quiescentis æmulator vnice. v. gr. **أزعمد**, gratiosum te exhibuisti.

(d) **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**, in nomine DEI, miseratoris misericordis. Ante litteram vero non Tifchdidatam haud omitti solet dçiesma. v. gr. **ههم الخاسرون**, hi (sunt) iacturam facientes.

(e) **يؤمنون** pro **يؤمنون**, credent, **يؤمنون** inter credentes.

§. 10.

Notarum diacriticarum prima est *Tischdid*, ̣ , (*b*) quae est externa nota *literas*, *quibus omnibus*, praeter gutturales, *ipsi etiam* ̣ (*b*) *imponitur, duplicans*. Estque duplex

I. NECESSARIUM, (*) 1. *characteristicum*, quod *designat conjugationem grauem vel nomen inde formatum*. (*c*)

2. *compensatiuum*, quod *compensat litteram quandam mobilem abiectam*. (*d*)

II. EUPHONICUM, (*e*) quod *tantum euphoniae in lectione promouet, litteram suam ita geminans, ut praecedens dicesmanda in lectione plane occultetur*. Deprehenditur vero

1. *Initiale, ab initio vocis ab una ex litteris* ̣ *incipientis* (*f*) *speciatim post dicesmatum*. (*g*)

2. *Deltale littera* ̣ *post* ̣ , *rarius* ̣ , quod tunc interdum excidit, *impositum*. (*b*)

Obs. In quibusdam Codicibus *Tischdid* hoc non exprimitur, sed ut res nosissima praesupponitur.

3. *Solare seu Lambdale, litterae solari post articulum* ̣ *inscriptum*.

Obs.

Obs. Literas τῶ Tischdid affectas, *graves vocant*
Arabes, reliquas *leues*.

(a) Originem trahit a rad. Arab. ^سسب, *stabilis-*
suit, firmavit, in altera conjugatione, corrobor-
avit, τῶ Tischdid affectis, literam duplicavit. Vnde
nomen nostrum ^سسبب, *duplicatio recte deriu-*
tur. Bis itaque litera, hac figura insignita, est
efferranda, atque sic Dagesch forti Ebraeorum ex
alle responder.

(b) v. c. ^سسبب, *commoratio.*

(*) Differunt a se inuicem, quod *Tischdid ne-*
cessarium semper immediate in eadem voce vocalem
veram sibi praemittat, alterum non facile. vid. mo-
do m. II. n. 1.

(c) ^سسبح, *laudabimus. قَتَالَ, Luscinia,*

(d) pro ^أأمدنا occurrit ^أأنا, *credimus,*

(e) Cuius alia quodammodo apud Arabes est
natura, quam apud Ebraeos. Cum enim illud apud
Ebraeos & abesse & adesse possit; *apud Arabes ap-*
ponendum est.

(fg) ^عع من ربي, *a Domino suo, mirrabebim.*

^سبيت المقدس, *domus sancta, Baitüm mohads-*
afon,

(b) ^تت, *peperisti, قَصَدْت, contendi.*

(i) اِهْدِنَا الصِّرَاطَ , dirige nos in semitam.

§. II.

Hamsa (a) ء est nota externa, i. ab initio inter literam ء eius vocales > ء ac potissimum > posita, eam mouendam esse indicans. (b)

2. Locata vero in medio ac fine vocis inferiorius, literam ء abiectam; (c) superius autem aliquam debiliam seu quiescibilem loco > ء positam manifestat, & tunc saepe circellus ei imponitur, (d)

Obs. 1. Hamsa, etiam compensatiuum, cum Deciesima notandum, interdum in medio omittitur, & per Fata perpendiculare > compensatur, (e) quale in verbis media quiescentibus etiam extra hunc casum saepe deprehenditur. (f)

Obs. 2. Hamsa, appositum > ء vocali destituto, radicale id esse indicat, natura mobile. (g)

(a) Nota haec suum nomen nata est a rad. *جاء*, compressit, punxit, speciatim, signo Ham-
 fae insigniuit, GOLIO iam ante notante *Lex. Arab.* p. 2375. Significationis cum re ipsa conuenientiam in eo sitam esse deprehendo, quod mediante hac nota ء expungitur, ita ut eius loco vel Hamsa ipsa vel litera debilis collocetur. Nisi forte

forte ab inuentore erudito, HAMSA dicto, cuius
B. Pfeifferus Mataeolog. Jud. Mahumed. &c. exercit.
III. p. 129. meminit, id nominis obtinuisse dixeris.

(b) Hinc cum Mappik Ebraeorum eam haud
immerito contuleris. e. l. ^{وَأَمِنَ الْقَبِيلَ} *et si di-*
catur, أَوْقِ, obseruabo, آمِنٌ, securitas.

(c) ^{أَمْ ذُنُوبِهِمْ} *sive commonue is ipsos,*
^{مِنَ السَّمَاءِ} *excoelo.*

(d) ^{الْمَلَائِكَةِ} *Angelis, يَوْمَنُونَ, credent.*

(e) Hinc non inepte *Hamsa* distingueres in
non compensatiuum, quod nonnisi *literam l* mo-
uendam esse indicat ex §. huius n. 1. & *compensa-*
tiuum, quod *literam l* compensat, qua de n. 2. Hoc
si eiiciatur, per *Fata* perpendicularare solet com-
pensari, v. c. ^{آمِنَا} *آمِنَا*, pro ^{آمِنَا} *آمِنَا* idque pro,
^{آمِنَا} *آمِنَا*, *credimus*, it. ^{آمَنُوا} *آمَنُوا*, *crediderunt.*

(f) ^{شَاءَ} *شَاءَ*, *voluit.*

(g) v. c. ^{يَأْتِي} *يَأْتِي*, *tutus erit.*

§. 12.

*Wisa (a) = est vinculum, vnicae literae
l impositum, quod hanc in cursu orationis vo-*
cali atque adeo sono suo priuat, vt sequen-

E 2

tem

dem dicesmatam aut solarem Tiscbidatam
cum praecedentis vocis postrema litera conne-
ctat. Estque triplex;

1. *Articulare*, articulo ش *impositum.* (b)

Obs. *Elif* unionis *Weslae* saepe *expers* est, quando
post articulum ش , *Elif* radicale est exclu-
sum. (c)

2. *Nominale*, nominibus quibusdam ad-
iectum. (d)

3. *Verbale*, praeformatio *Elif* imperati-
vi primae coniugationis, itemque praeteriti
imperativi & infinitivi activae vocis potissi-
mum coniugationum XII. & XIII. impositum. (e)

Obs. *Elif* hoc unionis nonnunquam excidit. (f)

(a) Difficilis explicatu non est origo vocis *Wis-
la*. Quam debet radici وَسَل , *accessit*, it. *furtim*
cepit, *abegitue*. Vnde est وَأَسَل , qui affectu in
DEVM est proclivis, inque eius cultum. It. quod
magis ad rem praesentem facit, وَسَلِيَّة , *affinitas*,
propinquitas. Haec itaque nota nil aliud designa-
bit; quam quod in lectione vocis, cui inscribitur,
festinandum sit, ut vox *Wesla* affecta inter legendum
cum praecedenti possit combinari.

(b)

(b) v. gr. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ, bis-
millabirrahmanirrahimi, in nomine DEI misera-
toris misericordis. Atque adeo cum Macepha
Ebraeorum procul dubio conferendum est.

(c) يَا إِلَهَ، ó DEVS!

(d) Decem nomina, quibus imponi solet, sunt
sequentia: Vir, ^{أَمْرَأ} (2) ^{أَمْرَأَة}, foemina. (3)

^{أَبْن}, filius. (4) ^{أَبْنَة}, filia. (5) ^{أَبْنَم}.

^{أَبْنَم}, filius. (6) ^{أَبْنَتَان}, duo. (7) ^{أَبْنَتَان}.

^{أَبْنَة}, dúae. (8) ^{أَسْم}, nomen. (9) ^{أَسْت}, nates.

^{أَسْم}, iuramentum, quae scribuntur; ^{أَسْم},
^{أَسْم} &c.

(e) v. e. الَّذِينَ أَشْتَرُوا، qui coemerunt.

يَا أَدَمُ اسْكُنْ، Tu ó Adam inhabita, &c.

(f) بِسْمِ، in nomine, pro بِسْمِ.

§. 13.

Elif hoc unione extra unione seu ab ini-
tio periodi aut sensus vocalem sibi debitam
exprimit. (a)

2. *praecedens dçiesma mutat in Kischri,*
 {b) praeterquam in *صِن*, vbi in *Fata tran-*
sit, (c) & in *afformatiuis verborum* *تَمَّ* & *وَأَ*
 (d) atque in *suffixis* *هَمَّ* & *كَمَّ*, vbi
mutatur in Dumma. (e)

3. *Interueniens litera quiescens non ob-*
stat vnioni: (f) at *suffixum* *بِي* & *تِي*,
supra *ي* *assumunt Fata.* (g)

(a) v. c. *Sur. I. v. 2.* *الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ*, *Laus* (sit)

DEO magno.

(b) *وَيَشِّرْ آلَآئِينَ آمَنُوا*, & *lacto nuncio ve-*
crea illos, qui credunt.

(c) *صِنِ الصَّوَاعِقِ*, *ob fragorem.*

(d) *فَا تَقْوُوا أَنفُسَكُمْ*, *timete ignem.*

(e) *هَمَّ الْفُلُوحِينَ*, *hi (sunt) infelices.*

(f) *اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمَسْتَقِيمَ*, *dirige nos in*
femitam reedificatam.

(g) *كُنَّا بِي الْعَظِيمِ*, *liber meus magnus.*

§. 14.

Midda (a) = apponitur i. $\tau\omega$ [†] quiescenti ante *Hamsa*, idque producit. (b)

2. Designat abbreviaturas Arabicas (c), vbi singulae literae singulas dictiones repraesentant, & si vna dictio sola sit, primae literae inscribitur; (d) sin plures, omnibus semel, aut primi vocabuli primae, aut medii mediae, aut denique vltimi vltimae literae imponitur. (e)

Obs. Character productionis interdum excidit, & in libris accurate scriptis per *Fata* literae praecedentis perpendicularare solet indigitari. (f)

(a) Nomen suum debet radici مَد , extendit, produxit, vnde nomen est مَد , productio. Producit itaque literam, eamque nonnihil tardius efferendam esse, ipso suo nomine indicat. Ita ut cum *Metegh* adstricto haud inepte eam compares.

(b) v. c. مِنْ أَسْمَاءِ , è coelis.

(c) Recte tum conferetur cum *Circello* vel *Asterismo* Ebraeorum.

(d) c. l. ب idem est ac بَطْرَف , finis libri.

(e) *Surat*, II, in fronte v. l. literae مَد GO:
LIO.

LIO Lex. Arab. f. 143. idem sunt ac **أَنَا اللَّهُ الْعَلِيمُ**,
 ego (sum) DEVS sapiens. it. **بِسْمِ اللَّهِ** i. e. **بِسْمِ اللَّهِ**,
 in nomine DEI!

(f) **شُهَدَاؤُكُمْ**, Testes vestri, pro **أَسْمَاءُكُمْ**

§. 15.

Syllaba (a) est vel *simplex*, quae in *sonum vocalis* (b); vel *composita* quae in *sonum consonantis* desinit. (c)

Obs. Tot in qualibet voce sunt syllabae, quod adfunt verae vocales.

(a) Quae est coalitio vnus vel plurium literarum, & vocalis tantum vnus, vno ore halitu pronunciandarum.

(b) Haud impedit litera quiescens, si in eam syllaba desinit, quominus simplicem eam dixeris, v. c. **قَبَا**, & non.

(c) v. gr. **رَبُّهُمْ**, Dominus eorum.

§. 16.

Tonus est ordinarie in syllaba penultima, (a) extra monosyllabicas scilicet & polysyllabicas.

labicas. Ibi enim in vnica ista syllaba tonus est; (b) hic vero *antepenultima acuitur*, (c) *nisi penultima sit vel natura* (d) *vel positione longa*. (e)

Obs. Magis inter pronunciandum eleuari solet vocalis producta, (conf. not. d.) quam non producta.

(a) ⁵⁰رَيْبٌ, *obscuritas, raibon.*

(b) لَ, *la, non.*

(c) ⁵أَهْنَا, *ihdana, duc nos.*

(d) Diphthongum quodammodo aemulans, & in literam debilem desines. e. c. ⁵⁰أَلَيْبُومَ, *alaihūm.* super illis, ⁵كَتَابٌ, *Cbetābhon, liber.*

(e) Quae definit in dciesma. v. c. ⁵⁰أَنْعَمْتَ, *gratiosum Te exhibes.* ⁵بِسْمِ اللَّهِ, *bismillābi, in nomine DEI.*

§. 17.

Distinctionum notas, seu sensus absoluti indices, accentus aliis dictos, *habens varios.* In MS. frequenter punctum crassius rubrum adiaciunt, alias signa potissimum sequentia;

☉ * * † &c. rarius & literarum quarundam characteres † (conf. §. 14. not. d.)
 ☉ ☉ ☉ &c.. tam minores, quam maiores incisiones connotantes.

CAP. II.

De Pronominibus.

§. 18.

Pronomina sunt vel *separata*, quae per se integram vocem constituunt; vel *inseparabilia* s. *connexa*, quae cum aliis semper veniunt coniungenda. Illa iterum vel *integra*, quae per genera numeros ac casus flectuntur; vel *Defectiva*, quae ita non flectuntur. Haecque sunt vel *praefixa*, vocibus in fronte; vel *suffixa* aut *affixa*, in fine vocibus adiecta.

§. 19.

Pronomina SEPARATA casus recti (a) INTEGRA sunt

I. PERSONALIA PERSON. I. COMM.

Singul. أنا vel اَني Ego (conf. Sur. II. 46.)

Plur. C. نحن, Nos.

P. SE-

P. SECUNDAE M. أَنْتَ, Tu, F. أَنْتِ,

Tu, Dual. C. أَنْتُمَا, Vos Duo, ac. Plural. M.

أَنْتُمْ, Vos, F. أَنْتُنَّ, Vos plures.

P. TERTIAE M. هُوَ, ille, F. هِيَ, illa.

Dual. C. هُمَا, illi, illae, Duac. Plur. M. هُمْ,

illi, F. هُنَّ, illae plures.

2. Casus obliqui constantur ex praefixis, notis cuique casui propriis, & suffixis, cui-libet personae, generi ac numero convenientibus.

§. 20.

II. DEMONSTRATIVA, (a) simplicia sunt subiecti vel

1. Propinqui, هَا, Hic, M.

هَذِهِ, هَذِهِ

هَذِهِ, هَذِهِ } Haec F.

Dual. M. هَذَانِ & هَاتَانِ bi duo, F. هَاتَانِ & هَذَانِ

هَاتَانِ, haec duo.

Pluralis singulari Arabico analogicus,

KIRSTENIO obseruatus *דין*, *bi M.*

דין, *bae plures.*

Cum Ebraeo vero *plurati* *אלה* magis
conueniens *אולי*.

2. *Remoti*, quae demonstratiuis *propin-*
quis adiiiciunt *א* *paragogicum.* *דא*, *ille M.*

דא, *illa F.* & nonnunquam infimul cum

ע *epentheticum* *דא* nec non cum *א* *para-*

gogico *דא*, *ille, M.* *דא*, *illa, F.*

Dual. *דא* & *די*, *illi duo*, *דא*
די, *illae duae.*

Plur. C. *אולי*, *אולי* *illi plures.*

(β) *Composita*, orta ex Ebr. pronomine

הא & *א*, adiecto ei articulo *הא*, scil. *הא*

& *א* eiecto, & per Fata perpendicularare com-

penfato, *הא*, *bic ipse, M.* *הא*, *baec*

ipsa, F. *הא*.

Dual.

Dual. هَذَا مِنْ، هَذَيْنِ، *bi duo*, M.

هَذَانِ، هَاتَيْنِ، *hae duae*, F.

Plural. C. هَؤُلَاءِ، *illi ipsi*.

§. 21.

III. RELATIVA, sunt 1.

Dual.

Singular.

أَلَّذِي، أَلَّذِي | أَلَّذِي، Masc. Qui.

أَلَّذَيْنِ، أَلَّذَيْنِ | أَلَّذِي، Fem. Quae.

Plural.

أَلَّذِينَ & أَلَّذِي & أَلَّذِي. *Qui plures.*

أَلَّذِي & أَلَّذِي & أَلَّذِي. *Quae plures.*

§. 22.

(B) DEFECTIVA SEPARATA

Huc pertinent مَنْ، *is qui*, de personis;

وَإِذْ، *id quod*, de rebus usurpata.

§. 23.

DEFECTIVA inseparabilia sunt 1. praes-

F 3

xviii

xum *ʃ* articuli, (a) ex pronomine relativo desumptum & nominibus adiectum.

Obs. 1. *ʃ* huius articuli saepe abiicitur, sequente alio *ʃ* radicali, (b) vel praecedente *ʃ* Daniui. (c)

Obs. 2. *Elif* radicale, maxime (d) post articulum compendii ergo nonnunquam abiicitur, (e) in voce notiore: *ʃ* vero, quoad sonum omittitur, potissimum, quando subsequens littera solaris fuerit, in qua ejus quasi compensatio fit per Tischdid. (f)

Obs. 3. Vocis in regimine positae, (g) aut cui suffixa adiecta sunt, haud adponitur articulus. (h)

(a) Huc non sine ratione retulimus Articulum Arabicum, qui origine sua, valore item ac affectionibus suis respondet *تَو* *ن* articuli Ebraeorum.

(b) v. c. *الذي*, nox pro *الذي*.

(c) *الله*, DEO. Ex hoc exemplo etiam de nota.

(d) Iudicium fiat.

(e) e. l. *الله*, DEVS.

(f) *اهدنا الصراط المستقيم*, Duce nos viam rectam.

(g) e. c. *الله* *دسم*, in nomine DEI.

(h) *هم*, Dominus ipsorum.

§. 24.

2. *Suffixa sunt terminationes desumptae ex pronomibus personalibus separatis, 3 saltem ipsorum hic in S mutato, iuxta schema sequens, ex quo analogia suffixorum Ebraicorum & Arabicorum ex communi origine patet.*

Ex pron. 1. pers. c. oritur suff. ^{אני}מי mens, a, um.

- - 2. - M. - - ^{את}אני suff. ^{אני}מי *ius.*

- - - F. - - ^{את}אתי - ^{את}אתי

- - 3. - M. - - ^{הוא}הוא - ^{הוא}הוא *suis.*

- - 3. - F. - - ^{היא}היא - ^{היא}היא

- - 1. plur. C. - - ^{אנחנו}אנחנו - ^{אנחנו}אנחנו *nos*

- - 2. - M. - - ^{אתם}אתם, ^{אתם}אתם *vester*

*Ex Duali Arab. - ^{אתם}אתם, ^{אתם}אתם *vester**

- - 3. - F. - - ^{אתן}אתן, ^{אתן}אתן *vester*

- - 3. plur. M. - - ^{הם}הם, ^{הם}הם *suis.*

*Ex Duali Arab. - ^{הם}הם, ^{הם}הם *suis.**

- - 3. - F. - - ^{הן}הן, ^{הן}הן *suis.*

Obl.

Obf. Arabes tanta cura & subtilitate, qua Ebraei, inter suffixa nominum singularium pluraliumque non distinguunt.

§. 25.

Suffixa I. NOMINVM Nunnatione (a), & terminatione plurali dualique (b) ablata, suffiguntur, praemisso dagesma, nisi

1. quod ب

(a) Kischri suum praecedenti literae dagesmandae concedis, (c) &

(β) Kischri illud praecedente ب و ا licet exciderint, (d) & post praecedens Kischri mutat in Fata. (e)

2. 3 Foeminini nominis nota mutatur in 3. (f)

3. Dumma Suffixi 3. personae mutatur in Kischri vel ob praecedens Kischri, vel ob ي vocali destitutum. (g)

4. Tria nomina ^{5a} أب, pater, ^{5a} أخ, frater, ^{5a} ج, socer, praeter primam singularis, in qua ordinaria manent, (b) ante suffixa assumunt in nominativo و, in genitivo ي, in accusativo ا. (hb)

II. In VERBIS 1. pro ذِي dicitur ذِي
 litera ذِي nonnunquam prorsus pereunte. (i)

2. ذِي Paragogicum post affirmativum ذِي tol-
 litur, imo etiam ذِي radicale verborum tertia
 ذِي quiescentium. (k)

3. affirmativum 2. plural. praeteritorum.
 ذِي ante suffixa assumit ذِي . (l)

4. Suffixa, ultimam futuri non crescentis
 vocalem in ذِي mutant. (m)

III. PARTICVLARVM ذِي finale ante
 suffixum assumptum accipit ذِي (n); ذِي vero ذِي
 praemittit. (o)

(a) v. c. ذِي , Rex, ذِي , Rex eius.

(b) ذِي , ex cordibus ipsorum.

(c) v. c. ذِي pro ذِي , a me. ذِي
 vaticinamini mibi.

(d) ذِي , ad, ذِي , ad me.

(e) ذِي , gratiae meae.

(f) v. c. ذِي , amita, ذِي , amiti tua

ذِي , preces meae.

(g) ^{وَمِنْ رَبِّهِمْ} , a Dominis ipsorum. ^{فِيهِ} , in eo.

vid. tamen ^{أَذِيهِمْ} , vaticinare illis. Sur. II. v. 32.

(b) ^{أَبِي} , pater meus.

(hh) Atque sic Arabes in genitivo ex Ebraicis ^{אב} , in nominativo ex Chaldaicis ^{אבא} , & tam ex Chaldaicis quam Syriacis , horumque plurali ^{אבא} s' assumunt. Conf. *Literatur Ebr.* DANZII §. 39. m. II. obl. 3. coll. § 37. m. V. obl. Habes itaque in nominativo ^{אבוקי} , pater tuus, in genitivo ^{אביכי} , in accusativo ^{אבאכי} .

(i) ^{نَصَرَ زَيْب} , it. ^{نَصَرَنِي} , iunxit me.

(k) ^{قَذَلُوا زَيْب} pro ^{قَذَلُوا زَيْب} , interfecerunt me. ^{أَهْدِنَا} , Duc nos.

(l) ^{كَتَفْتُهُ زَيْب} , in scapulis lassisti me.

(m) ^{أَمْ لَمْ تَنْدِرْهُمْ} , siue non commonueris ipsos.

(n) v. c. ^{عَلَيْهِمْ} ex ^{عَلَيْ} , super illis.

(o) ^{لَكَ} , tibi.

CAP. III.

De verbis perfectis.

§. 26.

Verbum ratione qualitatis vel perfectum est, quod inter coniugandum omnes literas radicales mobiles retinet ubiuis; vel imperfectum, quod in vna alteraque radicalium aliquid mutat. In utroque observari potest

1. Genus Masculinum, foemininum vel commune.

2. Numerus Singularis, Dualis & Pluralis.

3. Personae tres; quarum tertia partim ob simplicitatem, partim facilitatem suam, caeteris praepositur.

4. Tempora sunt quinque; ordine naturali sese excipientia: (a) Praeteritum, (β) Indefinitum, quod Infinitivus dicitur. (γ) Futurum primum s. Imperativus. (δ) Futurum secundum stricte sic dictum, ac denique (ε) Participium.

5. Coniugatio stricte loquendo non nisi unica est, distincta tamen in classes activas quatuor. Quarum prima vndas literas radica-

dicales exhibet cum vocalibus nudis; derivatarum prima unam, secunda duas, tertias tres serviles superaddit literas.

Obi. Maxime usitatae classes sunt I. II. IV. V. VII. VIII. & ultima, quas in schematibus infra addendis signo stellae notabimus.

§. 27.

Primae classis I. forma aeterna in tertia persona praeteriti singularis masculini generis solas tres literas radicales exhibet, atque adeo thema constituit, s. radicem, unde PRIMITIVA audit.

2. DERIVATARVM, (a) CLASSIS I. Coniugatio I. alias II. characteris loco imponit mediae radicali Tischdid; tertia primae postponit s. quiescens; & quarta primae radicali dicesmatae praemittit s. Fatatum.

(B) CLASSIS IIae, coniugatio I. alias Vta, praemittit primitivae primae literae dicesmatae s. illique postponit x. Sexta IIae & Septima III tiae coniugationi x praemittit. Octava primae radicali dicesmatae praemittit s. tertiae imponens Tischdid. Nona denique primitivae praepone s.

(γ) CLASSIS III^{tae} coniugatio I. alias X^{ma} praeter Elif Kischratum, primae radicali d̄iesmatae praemissum, secundae postponit, & Tischdidatum. Undecima octauae praemittit ante vltimam radicalem ḥ quiescens. Duodecima praeter ḥ praemissum secundam radicalem geminat, inserto eidem & d̄iesmato. Et denique decima tertia primae radicali d̄iesmatae praemittit characteristicas literas אָטָּ, iuxta schema sequens:

* Primitiua I. אָטָּ, secuis.

Class. I. Deriuatarum, una litera essentialiter seruili auctarum.

Vetus conjug.

* 2. I. אָטָּ, secuit cum cura, ut in Piel Ebraeorum

3. II. אָטָּ, conatus est secare.

* 4. III. אָטָּ, iussit secare, ut Hiphil Ebr.

Class. II. Deriuatarum, binis essentialiter seruienibus auctarum

Vetus coniug. nostra.

8. * 5. I. أَقْصَرَ , *secuit* , *significatione*
Resp. primitivae.

5. 6. II. قَصَرَ , *secuit plene*. Resp. con-
iug. I. Derivat.

6. * 7. III. قَصَرَ , *conatur secare cum alio*.
Resp. II. Deriu.

9. * 8. IV. أَقْصَرَ , *cum intensione mediocri*
secavit , (obstetricantes manus saepe
alio porrigente). Resp. III. Derivat.

7. 9. V. أَقْصَرَ , *secuit* , *sectus est* , *pe-*
nitit secare.

Classis III. Derivataram , triplici litera au-
ctarum.

Ver. conj. vostra.

13. 10. I. أَقْصَرَ , *secavit* , Resp. primitivae.

11. 11. II. أَقْصَرَ , *cum vehementia secavit*.
Resp. I. Deriu.

12. 12. III. أَقْصَرَ , *secavit intensius* , *al-*
tero instigante. Resp. II.

10. * 13. أَقْصَرَ , *penitit secare*.

Obf.

Obs. 1. Ut eo magis appareret analogia coniugationum Arabicarum cum Ebraicis, quoad significatum etiam, novum fecimus earum ordinem, antiquo tamen ad latus cifris, quas vocant, s. numeris minoribus, notato.

Obs. 2. Cumulum coniugationum memoriae iuvandae ergo, altero hoc schemate sistimus.

4. 3. 2. 1.
 أَذَّنَل , قَاتَل , قَتَل , ذَكَل

8. 7. 6. 5.
 أَذَّنَل , ذَقَاتَل , ذَقَاتَل , ذَقَاتَل

9.
 أَذَّنَل

13. 12. 11. 10.
 أَذَّنَل , أَذَّنَل , أَذَّنَل , أَذَّنَل

Obs. 3. *Vocalis radicalium primitivae est Fata ordinaria ac perpetua, nisi quod sub secunda radicali nonnunquam est Kischri (a) vel Dumma. (b)*

(a) *Maxime si neutra sint.* conf. Institut. Danzii §. 41. m. III. obs. I. v. c. حَزَبٌ , accessit , قَرَبٌ , indignatus , ira percitus fuit.

(b) *itidem in neutris, haud tamen adeo multis* v. c. قَسَبٌ & قَسَبٌ , corruptus fuit.

Obs.

Obs. 4. *Præterita in eo imitantur tempora caetera, ut eandem sub secunda radicali vocalem possulent, v. c. à يَفْسُدُ est يَفْسَدُ, peruerse ager a يَكُ, inequistauit est يَكِبُ, inequistabit.*

II. *A præteritis actiuis formantur præterita passiuæ, quando litera ultimam radicalem præcedens Kischbratur, & vocalis banc præcedens quæcunque mutatur in Dumma.*

Obs. *In III. & VIIma passiuæ litera I se ad vocalem præcedentem — ita accommodat, ut mutetur in و in eodem quiescens.*

En schema sequens!

1. قَصَلَ, 2. قُصِلَ. secutus est, 1. قَصَلَ, 2. قُصِلَ. secutus est,

3. قَصَلَ, 4. قُصِلَ. valde est secutus, 3. قُصِلَ, 4. قَصَلَ. ut secaretur ausus est.

5. أَقْصَلَ, 6. أُقْصِلَ. secari iussit, 5. أَقْصَلَ, 6. أُقْصِلَ.

7. تَقَصَّرَ, 8. تَقَصَّرَ. secutus est, 7. تَقَصَّرَ, 8. تَقَصَّرَ. secutus est cum cura.

9. تَقَصَّرَ, 10. تَقَصَّرَ. secaretur, cum alio laborauit, 9. تَقَصَّرَ, 10. تَقَصَّرَ.

Et sic in caeteris.

§. 28.

Flexio praeteritorum per personas & Numeros ubiuis eadem est, deriuata ex tertia masculina singulari praeteritorum, & pronomiibus personalibus, quorum

1. *Terminationes in prima & secunda persona praeteritis in sine affiguntur coniunctim, nisi quod primae personae singularis affirmatiuum ex Ebraicis fontibus sit hauriendum.*

2. *Ad tertiam personam singularem foeminaem exprimendam excerpitur, mutatum in ִ ; in plurali vero in ִן mutatum quiescit in ִן paragogico apposito, secundum schema sequ.*

Singul.

Dual. Pers. 3.

ִּצְוֹ

uterque secuit M.

ִּצְוֹנָא

utraqe secuit F.

ִּצְוֵי, secuit M.

ִּצְוֵיִת, secuit F.

ִּצְוֵיתָ, secasti M.

ִּצְוֵיתָי, secuisti F.

ִּצְוֵיָא, secui C.

H

Plural.

Plural.

Dual.

قَصَلُوا , secuere M.

قَصَلْتُمَا , secuere F.

تم
ambo, ac.

قَصَلْتُمَا , secuistis M.

قَصَلْتُمَا , secuistis F.

قَصَلْنَا , secutimus C.

§. 29.

A praeterito cuiuscunque coniugationis formatur Imperatiuus vocali ultima in mutata. Praeterea

1. In I. coniugatione saepe praefigitur *Kiscbratum*, aut cum secunda radicalis *Dumma* habuerit *Dummatum*;

2. Litera ultimans radicalem praecedens *Kiscbratur*, praeter VI. VII. VIII. & XIam coniugationes, in quibus Fata praeteriti obtinet, iuxta schema sequ.

حَسِّنْ , *seca* , اَقْصِرْ vel قَصِّرْ I.

حَسِّنْ , احْسِنْ , pulcher esto.

قَصِّرْ , قَصِّرْ , *vehementer seca* , II.

III.

III. قَاصِدٌ , قَاصِدٌ , sectionem intende.

VI. ذَقَّاصِدٌ , ذَقَّاصِدٌ , secare aude.

VII. ذَقَّاصِدٌ , ذَقَّاصِدٌ , seca cum cura.

Et sic in caeteris.

II. Discrimen ^{generis ac numeri} personarum reliquarum per affirmativas ^{في كل موضع} ordine adhibitas indicatur. (a)

Obs. 1. Excidit Imperatiui semper, si prima radicalis vocalem acceperit, (b) & saepius, si praesigatur ei copula و vel ة. (c)

Obs. 2. Passiva carent Imperatiuis.

Pl. M. 2, Pl. P. 2, Dual. c. F. 2, S.

(a) نُبْحِئِ , نُبْحِئِ , نُبْحِئِ , نُبْحِئِ nuncia

M. 2, S.

a secunda sing. masc. nuncia euangelium, نُبْحِئِ

(b) dicitur نُبْحِئِ pro نُبْحِئِ , measure.

(c) وَاْمُرِ pro وَاْمُرِ , dic.

§. 30.

Ab Imperatiuis formantur futura, prae-
positis iisdem literis ^{Chaldæorum more} *أَيِّنْ*, & in secunda ter-
tiæque personis ad differentiam generis ac Nu-
meri, affirmatiuis *ذَا* ^{et} *text Imperatiuo re-*
petitis. Nisi quod

*Chaldæorum
more in Yun
patagoni
lo fabato
enuntiat*

I. ☉ extra Dualem *ultimæ radicali im-*
ponit —

2. *Praeformatiuum omnium coniugatio-*
num Fata postulat, praeter II. III. & IVt *am*
coniugationes, in quibus *Dumma* obtinet.

3. *Ultima litera vocis a fine non crescen-*
tis Dümma afficitur.

Obs. 1. In I. *coniugatione sub 2. radicali*, prima
scheuata, vocales omnes seorsim locum inuenire
possunt: — quidem frequenter; — vero,
maxime cum media vel vltima radicalis est *ي*,
fere semper cum prima radicalis est *و*, ita ta-
men vt vltima non sit *ع*; — autem obti-
net, maxime cum media vel vltima radicalis
est *و*.

Obs. 2. *Dualis Futurorum tertiæ singulari adiciit* —

Obs. 3. *Quibus varietatibus Futurum propter fi-*
guras Grammaticas sit obnoxium, de his vid.
suo loco infra.

Schema

Schema II. Futuri per suas personas.

I.C. Sing.	Sing.	Dual.	Singul.
	F. قَدِيرٌ , آتِدِرُ	F. قَدِيرَا , قَدِيرَا	Masc. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ
	M. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ	M. قَدِيرَا , قَدِيرَا	3. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ
	2. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ		
	I.C.	Plural.	
	قَدِيرٌ , قَدِيرٌ		
	قَدِيرٌ , قَدِيرٌ		
	1.E. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ	2.M. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ	3.M. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ
	قَدِيرٌ , قَدِيرٌ	3.E. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ	قَدِيرٌ , قَدِيرٌ
	قَدِيرٌ , قَدِيرٌ		
	C. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ	Dual.	
	قَدِيرٌ , قَدِيرٌ		
		E. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ	M. قَدِيرٌ , قَدِيرٌ

II. A Futuro actiuo formatur passiuum, cuiuslibet coniugationis, si praeformatiuo vbiuis Dumma inscripseris, & literae ultimam radicalem praecedenti —.

v. c. secabitur, ³صَوَّبَ, secabit, ³يُصَوَّبُ Et sic in caeteris.

S. 31.

Participia a Futuro suo singulari III. personae descendunt, mutato praeformatiuo Futuri in ^o Dümmatum, & Ultima radicali Nunnata.

2. In VIa & VIIa coniugationibus, ut Passiuum ab Actiuo secernatur, litera ultimam radicalem praecedens kiscbratur.

3. In I. coniugatione Participium Benoni ad formam Chaldaicam primae radicali post-ponit ¹; Passiuum autem Peil primam Fatat, ² *2^a Fatat.* iuxta schema participiorum sequens.

Partic. Peil. Partic. Benoni.

³صَوَّبَ 2. *secus* ³قَصَبٌ *secans*, ¹قَاصِبٌ 1.
valde secans, ⁵مُصَوَّبٌ 7.

sectionem adgrediens, ⁵ يتَقَصِّلُ , ⁵ مَتَقَصِّلُ 7.

secans cum cura, ⁵ يَنْقَضِلُ , ⁵ مَتَقَضِلُ 6.

secans intense, ⁵ يَنْقَضِلُ , ⁵ مَتَقَضِلُ 8.

sectionem petens, ⁵ يَنْقَضِلُ , ⁵ مَتَقَضِلُ 9.

Et sic in caeteris.

II. Passiva participia substituunt in locum praeformatiui Futurorum passiuorum a fine non crescentium ∞: extra primam coniugationem, quae vel ∞ habet, vel praeformatiuo omisso, secundae radicali praeteriti adiicit ⁵ و vel ⁵ و iuxta

Schema sequens:

sectus, ⁵ يَنْقَضِلُ vel ⁵ مَتَقَضِلُ , ⁵ يَنْقَضِلُ , ⁵ مَتَقَضِلُ 1.

sectus cum cura, ⁵ يَنْقَضِلُ , ⁵ مَتَقَضِلُ 6. 2.

sectus cum cura, ⁵ يَنْقَضِلُ , ⁵ مَتَقَضِلُ

Et sic in caeteris.

S. 32.

Infinitiuus, ceu nomen verbale, casibus variabile, intendendae significationis ergo verbo apponitur, sub terminatione accusa-

accusativi v. gr. قَتَلَ قَتْلًا , interfecit eum
omnino.

Caeterae Infinitivi I. Coniugationis formae
sunt potissimum sequentes :

1. قَتَلَ 2. قَتَلًا 3. قَتَلًا 4. قَتَلًا 5. قَتَلًا 6. قَتَلًا
7. قَتَلًا 8. قَتَلًا 9. قَتَلًا 10. قَتَلًا 11. قَتَلًا 12. قَتَلًا
13. قَتَلًا 14. قَتَلًا 15. قَتَلًا 16. قَتَلًا 17. قَتَلًا
18. قَتَلًا 19. قَتَلًا 20. قَتَلًا 21. قَتَلًا
22. قَتَلًا 23. قَتَلًا 24. قَتَلًا 25. قَتَلًا 26. قَتَلًا
27. قَتَلًا 28. قَتَلًا 29. قَتَلًا 30. قَتَلًا
31. قَتَلًا 32. قَتَلًا 33. قَتَلًا

Reliquarum coniugationum infinitivi ex
coniugationum characteribus discernendi,
inserunt plerumque ante ultimam radicalem
ا seruire, aut suffigunt in fine ا vel ة formis
tamen eorum multis omnino modis va-
riatis.

§. 33.

Quadratorum verborum, quatuor plu-
ribus-

ribusque literis radicalibus constantium, species quatuor, respondent coniugationibus Arabum Tischdidatis quatuor; ita, vt loco Tischdid imprimendi apponatur quaedam litera radicalis. Secundae coniugationi, Tischdidatarum primae respondet quadrilitera prima v. c. ^{ذَكَرَ} ذَكَرَ, discipulus fuit; sextae secunda, v. c. ^{تَقَطَّرَ} تَقَطَّرَ, utrem colligauit. Octavae tertia ^{أَقْتَشَعَر} أَقْتَشَعَر horrore correpta fuit cutis. Decimae quarta respondet, ^{أَحْرَجَ} أَحْرَجَ, tumultuatus fuit populus.

Obs. 1. Verba haec in prima actiua coniug. sub media radicali praeteriti tantum Fata, sub media rad. Futuri tantum Kischri admittunt, & in eiusdem Futuri literis ^{أَقْتَشَعَر} أَقْتَشَعَر tantum Dümma. v. c. ^{ذَكَرَ} ذَكَرَ discet.

Obs. 2. Imperatiuo primae Coniug. non praefigitur & infiniui etiam forma est specialis haecce; ^{تَلْمَا} تَلْمَا

Obs. 3. Participia 2. & 4tae speciei Kischri vltimae radicali praemittant, licet in Futuro id non iuenerint.

§. 34.

Caeterum, vt plene innotescat, quod ad perfectorum verborum formationem pertinet, obserua sequentia:

I. $\ddot{\text{I}}$ Coniugationis Vtae caracteristicum primae radicali postpositum, post h b x i a mutatur in b post u u j mutatur in u ; nonnunquam prima radicalis tum penitus excidit, compensanda in characteristica per — (a)

(b) $\ddot{\text{I}}$ Characteristicum coniugationis VI. & VII. alio $\ddot{\text{I}}$ praeformatio Futuri superueniente, interdum excidit. (c)

2. Quoties — literae Tischdidatae apponendum, toties omisso Tischdid litera ista duplicatur, & priori in praeterito — in Imperatio & Futuro — imponitur (d)

3. *Dgiesmandum* $\ddot{\text{I}}$ caracteristicum IX. it *dgiesmauda* $\ddot{\text{I}}$ nec non — primae radicalis Vtae coniugationis excidunt, & hae in sequenti feruili $\ddot{\text{I}}$; illud in prima radicali compensantur per Tischdid. (e)

4. Etiam tertia radicalis $\ddot{\text{I}}$ & $\ddot{\text{I}}$ *dgiesmae* ante vocalizatam literam abiciuntur, per Tischdid compensandae. (f)

(a) Vide, quae supra attulimus exempla ad §. 5. Tb. IV. p. 20. & Tb. VI. p. 21. pro أَصْطَبِعَ dicitur أَصْطَبِعَ vel أَطْبِعَ de obsonio aut intinctu habuit prospectum.

(c) ذَكَسْرٌ pro تَكَسْرٌ, rad. كَسْرٌ, fracta erit res.

(d) pro أَضَلَّتْ, cum cura secasti M, ponitur أَضَلَّتْ in futuro pro يَضَلُّنَ dicitur; يَضَلُّنَ cum cura secabunt F.

(e) pro يَنْقُتِلُ interficiet, dicitur يَنْقُتِلُ, pro أَتَدَبَّعَ secutus fuit, dicitur أَتَدَبَّعَ. Pro أَتَدَبَّعُوا dicitur أَتَدَبَّعُوا stabiliti sunt. Ex أَنْزْ strepitum veniris edidit fit أَيَنْزِرُ & pro eo أَنْزْ properavit admodum. Ex أَيَدْبَسُ, siccus fuit fit أَيَدْبَسُ, arefacta fuit res.

(f) Hisce animaduersis nil sigillatim dicendum erit de verbis فَن, caeterum perfectis v. c. أَنْعَمْتَ, gratiosus es. Surat I. 6. Alias vide أَمَّنَّا pro أَمَّنَّا, credimus. Pro سَكَّتْ dicitur سَكَّتْ, filuisti.

GAP.

CAP. IV.

De verbis imperfectis.

§. 35.

Imperfecta Arabum verba sunt, vel Defectiua, secundam geminantia, surda illis dicta; vel quiescentia. Horum litera radicalis quiescibilis vel abiicitur, vel in aliam quiescentem mutatur.

Obf. Non ab actu dicuntur imperfecta, sed a sola potentia, quae, quomodo in actum introduci solet, statim erit recensendum.

§. 36.

In verbis 9 prima

1. Ex analogia cum $\underline{\quad}$ notanda in primae coniugationis Futuris, (a) \mathcal{E} , licet non dices-manda, saepe in Imperatiuo eiicitur, (b) alias

2. post literam Dummatam in eiusdem Dumma quiescit, (c)

3. in Vta coniugatione prima \mathcal{S} abiecta in sequenti seruili \mathcal{I} compensatur per Tischdid, rarius in \mathcal{I} mutata, quiescit in praecedaneo $\underline{\quad}$ (d)

I 3

(a)

- (a) v. c. ^{يَبِيضُ} splendebit, rad. ^{وَبَّصَ}.
- (b) ^{عَظَّ} adhortare, rad. ^{عَظَّ}.
- (c) e. l. ex coniug. IV. rad. ^{وَعَثَرَ}, ^{يُوعِثِرُ}, ef-
feruescer, pro ^{يُوعِثِرُ}.
- (d) ex ^{وَعَدَ} praedixit fit ^{أَتَعَدَّ} mali quid mi-
narus est, conf. §. praec. n. 3. it. ^{يَأْتَعَدُّ}, minabitur.

§. 37.

In verbis ^{فِي} Prima radicalis

1. post praeformatiuum Kischratum in eiusdem Kischri, (a) & post literam Dummatam in و mutatum in ُ quiescit. (b)
2. imitatur naturam verborum ^{فَو} n. 3. §. praeced. traditam. (c)

- (a) ^{أَرْفَعُ}, ascende.
- (b) ^{أَوْسِرُ}, opulenti factus est ex ^{أَوْسِرُ}.
- (c) ^{أَتَبَسَّ}, arefacta fuit res.

§. 38.

§. 38.

Hamsata prima radicali ^a *eandem post*
Kiscbri mutant in ^a *quiescens in Kiscbri; (a)*

2. *post Dumma mutant in* ^a *quiescens in*
Dumma, (b) &

3. *post Fata eam saepe in merum Hamsa*
(c), mobile (c) tamen permutant.

4. *primam radicalem abiiciunt, & con-*
pensant per Tiscbidid. (d)

Obf. *Tria verba, caeteris notiora & magis obuia,*
in Imperatiuo primae actiuae coniug. primam
radicalem abiiciunt.

(a) *أَبْنِ*, opinare, suspicare, ex *أَبْنِ*.

(b) *أَوْحَمَ*, amore iunctus est alteri.

(c) *أَعْكَلْتِ*, pro *أَأْكَلْتِ* edere iussisti,
ab *أَكَلٌ*.

(d) Dicitur v. l. *أَتَكَّلَ & أَيْتَكَّلَ* comesus
fuit.

(e) Scil. ab *أَصَرَ* dicitur *أَصَرَ*, dic, ab *أَكَلٌ*,
كُلٌّ, ede, ab *أَخَذَ*, *خَذٌ*, accipe.

§. 39.

Hamsata media radicali ^أ و ^و ب, raro
in vocali praecedenti *homogenea quiescunt*,
ne cum quiescentibus secunda confundantur.
 v. c. ^{سَأَل} ^{سَأَل} occurrit pro ^{سَأَل}, petiit.

II. Etiam *Hamsata tertia* radicali mouen-
 tur, (a) nisi quod, voce a fine crescente,
 abiecta tertia radicali, ea saepe vim suam per
Hamsa exserat v. c. ^{مَسْتَهَيَّرَ} ^{مَسْتَهَيَّرَ}, *irridentes*.
Sup. II, 13. a rad. ^{أَهْرَسَ} ^{أَهْرَسَ}, *irrisit*.

(a) Ne si quiescerent, confunderentur haec
 verba cum quiescentibus tertia.

§. 40.

Quiescentium tertia و I. VOCE A FI-
 NE NON CRESCENTE *desinunt* omnia

1. *praeterita* in ^أ — (a)
2. *Imperatiui* in ^أ (b) tertia radicali
 ablata, & praeformatiua, vel eadem abie-
 cta prima radicali inprimitiua coniugatione
 Dummata. (c)
3. *Futura* in و — (d)

4. Participia primae classis in $\bar{\text{e}}$ (e) inserto post primam radicalem $\bar{\text{}}$ quiescente in praecedaneo $\bar{\text{}}$; caetera in $\bar{\text{e}}$ terminantur.

II. VOCE A FINE CRESCENTE, tertia radicalis abiicitur ante affirmatiua dicesmanda, (f) & tertiae masculinae pluralis praeteritorum formae vtriusque. (g)

2. Ante affirmatiua Imperatiuorum, (h) nisi quod

3. Ante foeminina pluralia Imperatiuorum Futurorumque in $\bar{\text{y}}$ mutata quiescit (i) in $\bar{\text{e}}$ ante masculina vero & foeminum singulare, Futurorum mobilis est ibi per Dumma, hic per Kiscbri, praemisso quoque hoc in casu Dumma. (k)

(a) قَصَا recessit.

(bc) أَغْرَضَ vel غَرَضَ, oppugna.

(d) يَلْبَسُو نيتabit eius facies.

(e) سَأَلَ, tranquillus Ebr. שָׁלוּ.

(f) نَادَى clamauit F. ex نَادَى clamauit M.

(g) نَادَى & نَادَى, impulerunt. خَلَا, inciderunt. Sur. II. 13.

K

(h)

- (b) أَخْطَى, progredere F.
 (i) يَغْزُونَ, oppugnabunt.
 (k) يَنْزُورُونَ haurient M. aquam! فَتَرْجُونَ,
 facilis erit F.

§. 41.

Quiescentium tertia ي I. VOCE
 A FINE NON CRESCENTE desinunt

1. Omnia praeterita in ي (a)
2. In imperatiuis 3. radicalis abiicitur, vt
 in vocalem َ terminentur, praeformatiua,
 seu ea ablata, prima radicali primitiuae clas-
 sis Kiscbrata, (b)

Obs. In hoc casu aliquoties ِ in 8 mutant, prae-
 misso َ, rarius َ *

3. Futura in ي (c) rarius ي **
4. Participia primae coniugationis in َ
 desinunt, inserta in medio ُ in َ quiescen-
 te; caetera in ي. (d)

II. VOCE A FINE CRESCENTE,
 tertia I. non deiesmāda abiicitur, ante af-
 formatiuum deiesmatum, (e) & ante plu-
 rale

rale masculinum praeteritorum, ut plurimum
etiam ante alias debiles. (f)

2. dçies mauda quiescit in praemisso - (g)

Obf. Verba Hamfata & quiescentia tertia suas
formas permutant inuicem.

(a) صَائِي, pipiuit pullus anis &c.

(b) اَمْسِ vel مَسَّ trabe, rad. مَسَّ, ex Ebr.
מָשָׁה, traxit.

* Sic قِ vel قَع, est pro اَوْقِي rad. وَقِي
cauit رَع vel رِ pro اَرَّ اِي, vide, rad. اَرَّ اِي
vidit.

** v. c. Sur. II. v. 54. حَتَّى ذَرِي اللّٰهَ donec
videamus DEVM.

(c) يَفْقِرِي, fecabit.

(d) v. gr. لَطِي لَاطِ terrae adhaerens, ex لَطِي
مَتَلَطِي, exsp. stans.

(ef) Vti in verbis tertia و quiescentibus, vid.
§. praeced. m. II.

(g) مَسَّيْتِ, traxisti.

In verbis concavis, media 1) ante ultimam vocalisatam quiescit; §. 104. 2) si in imam radicalem, et tunc conformata.

In concavis, seu quiescentibus Aïin, horumque potissimum praeteritis

1. Secunda radicalis in $\bar{\text{}}$ mutata, quiescit in Fata; (a)

2. ante tertiam dçiesmandam eiicitur, eiusque caractèr in praecedenti $\bar{\text{}}$ si media, fuerit, in $\bar{\text{}}$ si $\bar{\text{}}$ fuerit, relinquitur. (b)

3. In Imperatiuis & Futuris ante tertiam non dçiesmandam $\bar{\text{}}$ quiescit in praecedaneo $\bar{\text{}}$ $\bar{\text{}}$ in $\bar{\text{}}$ (c) Et praeterea

4. In Futuro quoque media nonnunquam in $\bar{\text{}}$ mutata in $\bar{\text{}}$ quiescit. (d)

5. Participia aut media radicali in $\bar{\text{}}$ mutata perfecta sunt, aut praecedaneam sequuntur analogiam. (e)

6. in passivis media in $\bar{\text{}}$ mutata cum $\bar{\text{}}$ offerenda, praecedenti literae vocalem suam, in qua quiescat, concedit. (g)

(a) كَانُوا, existunt.

(b) وَأَنْ كُنْتُمْ, & si fueritis, SVR. II, 22.

it. هَبْتِ, reverteris. Praeter كَيْسٌ non est, quod

in secundis personis $\bar{\text{}}$ habet v. c. كُنْتِ, non fuisi &c.

(c)

(c) قَوْ لُوا, dicite, يَقُولُ dicet,

(d) v. c. كَانُ, tantum non faciet. Sur. II. 19.

(e) v. l. قَائِمٌ, stans, مَسْتَقِيمٌ, gratiosum se exhibens. Sur. I, 6.

(f) قِيلَ pro قَوْلٍ dicitur.

§. 43.

In secundum geminantibus, vulgo surdis, media radicalis vnice in Leuibus (non Tifchditatis) coniugationibus abiicitur, & in sequenti per Tisdid compensatur; vocali eius vel in locum praecedentis dicesmatae reiecta, (a) vel, si vocalis iam praecesserit, vna pereunte. (b) Nisi quod

2. In Futuro (c) & Imperatiuo (d) dicesmato tertia radicalis pro — assumit — vel — ; aut — , quando penultima Dummata est.

(a) يَمِيءُ pro يَمِيءُ emetietur.

(b) مَرَبٌ, magnus fuit pro مَرَبٌ.

(c) apocopato scilicet, de quo infra v. c. لَا تَخَلْ ne diminuas pro لَا تَخَلْ

(d) v. c. فسم *venenum propina*, pro فسم .

Obs. 1. Quae dupliciter imperfecta sunt, plerumque utriusque sectantur formationem. Arabibus dicuntur *inuoluta*. Inque illis

Obs. 2. Ipsa saepe litera debilis vel eius minimum sonus per *Wista* tollitur v. c. آب reuertitur. آب *ueniens*.

Obs. 3. Tripliciter imperfecta non opus est, vt fingamus.

CAP. V.

De Nomine.

§. 44.

IN nomine considerari potest Figura, Forma, Nunnatio, Genus, Numerus, Declinatio & Status.

§. 45.

Figura Nomen est vel simplex, descendens ab vna radice (a); vel compositum, quod formatur à pluribus. (b)

Obs. Si nomina propria exceperis, magnam partem peregrina, composita erunt paucissima.

(a)

(a) v. c. ^صو^د، obscuritas.

(b) ^أب^ر ^أه^يم، Abrahamus.

§. 46.

Forma nomen est vel nudum, constans in casu recto, s. nominatio singulari ex solis literis radicalibus (a): vel auctum, quod praeter radicales, unam habet vel plures ex literis ^أؤ^و ^هه^ي essentialiter seruientibus. (b)

(a) v. c. ^كأ^يس، fortitudo.

(b) v. l. ^قح^دة calor vehemens, ^سم^دن fo-
dina, ab ^عد^ن, fixus mansit.

Obs. 1. Vtrumque sequitur naturam verbi suae originis, tam qualitate verbi seruata, (c) quam coniugationis, unde descendit, caractere. (d)

Obs. 2. Cuiuslibet deriuationis veritas recte exploratur per conuenientiam formationis & significationis cum sua origine. (e)

Obs. 3. Nomina adiectiua possessionem notantia aut gentilitia, à suis substantiuis formantur adiecto ^ب، abiectis si adfuerint, literis, ^بة finalibus. (f)

(e)

(c) Ita, ut si verbum fuerit perfectum, nomen etiam maneat perfectum; sin verbum minus perfectum, nomen formetur ad analogiam verbi v. c. كُتِبَ , *liber*, rad. كَتَبَ , *scripsit*, هُدًى , *directio*.

(d) e. c. عَدَّ أَل , *qui multum alios reprehendit*, ex coniugatione graui.

(e) ab عَرَفَ *cognouit*, descendit عَرَفَ , *notum*, conueniens. أَسْبَأ *altus fuit*, *eminuit*, descendit سَمَوَاتٍ , *coelum*.

(f) v. c. مِصْرِي , *Egyptus*, unde مِصْرِي , *Egyptius*. أَنْسَانِي , *homo*, أَنْسَانِي , *humanus*.

§. 47.

Nunnatio (a) vocales nominum, vti supra §. 32. infinitiuorum, *ultimas* — — —

I. *Geminat, & sonum τ̄ N in simuleis-dem conciliat*, (b) earumque primae, nisi consona eius sit ð aut c postponit (c) sine soni variatione aut augmento.

II. *Omittitur autem Nunnatio* 1. *ob statum constructum.* (e)

2. *Ob suffixa.* (f)

Obf.

Obf. 1. Suffixum ـى non nunnationem solum, sed & ipsam simul vocalem tollit. (g)

Obf. 2. Nomina أَب , *pater*, أَخ , *frater*, وَجْه , *facies*, interdum شَيْء , *res aliqua*, item ذُو

possessor, in regimine, extra quod hoc non usurpatur, sonum N abicientes, assumunt eius loco in Nominatio و in Genitio ب in Accus. ا , si modo suffixum ـى exceperis de quo Obf. 1. (b)

Obf. 3. Sic etiam فَم in regimine genit. & cum suff. ـى habet فِي , in accus. فَا .

3. In nominibus inuariabilibus in singul. & plurali Nominatio in ـة ; Genitio & Accusat in ـة terminantibus, uti sunt:

(a) Adiectiua positiva & comparatiua formae أَحْمَر , *ruber*, أَكْبَر , *maior*, *maximus*.

(b) Adiectiua terminata in أَم seruili syllaba, ut عَضْبَان , *iratus*.

(c) Terminata in ا aut ى , ut تُرْكِي , *recordatio*, صَدْرُ أَعْنَان , *flava*.

L (d)

(d) Frequenter pluralia fracta formae
 ضَفَاعٌ, قَمَا طِيرٌ vel قَمَا طِيرٌ & ذَوَا صِرٌ
ranac.

Obf. Haec variabilia manent, si ultima radicalis
 sit litera quiescens, nisi & illa Kischri penul-
 timam mutarint in *Fatcha*. Sic Nominat.

عَنْ أَرْيَبٍ *virgines*, pro عَنْ أَرْيَبٍ, Ge-
 nit. & Accus. عَنْ أَرْيَبٍ.

(e) Nomina propria & barbara v. c.
 أَدَمٌ, *Adam*.

4. Ob articulum *Al* tum praecedentem,
 tum sequentem. (i)

5. In enallage casus *Accus.* pro *Nominati-
 vo*. (k)

(a) Quae quid sit, iam explicuimus ad §. 5. th.
 III. not. c. p. 19. 20.

(b) فِرَاشًا, *Feraschan*, *stratum*, عَالِمًا, *ali-
 mon*, *sciens*. كَلِمَاتٍ, *Ghalematin*, *verbis*.

(c) نَارًا, *Naran*, *lucem*.

(e) رَبِّ الْعَالَمِينَ, *Domino creaturarum*.

(f)

(f) ^وفِي قُلُوبِهِمْ ^و in corde ipsorum.

(b) ^{مِنْ}أَبِي دَاوُدَ ^و pater Davidis, ^{أَبُو}أَبُو دَاوُدَ
à patre Davidis.

(i) conf. not. c. ^{لِلَّهِ}اللَّهُ, DEVS.

(k) ^{لَا}لَا رَيْبَ ^{لَا} non est dubium. Sur. II. 1.

§. 48.

Genus est in nomine vel Masculinum, vel Foemininum, rarius Commune. Dignosciturque

I. *Significatione. Scil. nomina virorum, virilium officiorum, mensum, montium, populorum ac fluviorum, masculina:*

2. *Nomina mulierum, muliebrium officiorum, regionum, urbium ac geminatorum membrorum (a) foeminina sunt.*

II. *Terminatione foeminina sunt, quae (a) in ^ةة, (b) ^ةة & (c) ^ةة * quiescens desinunt.*

Obs. 1. *Pauca tamen, quae & apud Ebraeos fere omnia sub terminatione masculina, foeminina erant vel communia, huc etiam referenda*

sunt, ut ^ةأَرْضُ, terra, ^ةخَمْرٌ, vinum, ^ةدَيْبِي,

L 2

puicus,

puteus, ⁵ نَارٌ, ⁵ ignis, ⁵ مَرِيحٌ, ⁵ ventus, ⁵ ذَفِيرٌ,
anima, ⁵ سَمْسٌ, Sol &c.

Obs. 2. Communia censentur (a) quinque hac for-
mae nominum, 1. ⁵ ذُصُورٌ 2. ⁵ مَذْصِرٌ 3. ⁵ مَذْصَارٌ
4. ⁵ مَذْصِيرٌ actiue sumtae, atque 5. ⁵ نَضِيرٌ
passiue sumta, quae rarius Foemin. notam &
assumunt, vti:

⁵ مَذْصِيرٌ pauper, ⁵ مَذْصِيرَةٌ pauper F.

(B) Literarum nomina, ⁵ أَلْفٌ, ⁵ بَاءٌ &c.

Obs. Masculina significantia res, habentes partes
homogeneas, in foeminino partem earum
denotant. (d)

(a) vt ⁵ يَدٌ, ⁵ manus, ⁵ عَيْنٌ, ⁵ oculus, &c.

(b) ⁵ قَصْعَةٌ, scutella, it. à ⁵ طَيِّبٌ, ⁵ bonus,
⁵ طَيِّبَةٌ, ⁵ bona, rarissime & masculina occurrunt hu-

ius terminationis, vt ⁵ خَلِيفَةٌ, ⁵ summus imperator,
quod tunc est ἡ ἑξοχὴ.

(c) ⁵ مَشْجُوعَاتٌ, ⁵ multitudo senum, it. ab ⁵ أَصْفَرٌ,
⁵ flauus, ⁵ مَغْرَأٌ, ⁵ flaua. conf. J. sequ. n. 3.

(*)

(*) رَكَرَبِي recordatio, it. ab أَطْوَل longior,
est طَوَّلِي , longior F. ab أَوَّلِي primus, أَوَّلِي
prima, &c.

(d) نَهَب , aurum, نَهْبَة , paricula auri.

§. 49.

*Motio nominis masculini in foemini-
num fit quando*

1. *Masculino ad foemininum constituen-
dum additur ة (a)*

2. *Comparatiui & Superlatiui nec non Ad-
iectiua quaedam formae فَصِيح (b) addunt
in foeminino ة abiecto ibi praeformatiuo
hic litera ة & duabus primis radicalibus per
 ة in unam syllabam contractis.*

3. *Adiectiua positiua formam tamen com-
paratiuorum habentia, mouentur in ة ,
praeformatiuo ة abiecto, & vocalibus deinceps
in literas sequentes dimotis.*

(a) v. gr. رَجُل , vir. رَجُلَة , vira, mulier,
 فَتَى , puerulus, فَتَاة , puella.

(b) v. l. تَعِيْمٌ, *amoenus*, تَعِيْمِي, *amoena*,
عَظِيْمٌ, *robustus*, عَظِيْمِي, *robusta*, أَكْبَرٌ *ma-*
ior vel maximus, أَكْبَرِي, *maxima*.

(c) ex أَصْفَرٌ, *flauus*, fit صَفْرَاءُ, *flaua*.

inimol ni inil §. 50.

Nominatiuus I. singularis desinit plerum-
que (a) in ُ, genitiuus in ِ accusatiuus
in َ (b)

Obs. 1. Terminationi ِ saepe ʾ *quiescens postponi-*
tur. (c)

Obs. 2. Inuariabilia sunt per casus finita in
تِ (d)

II. *Dualis Singulari suo adiicit in No-*
minat. (أ) ِ in obliquo casu (ع) ِ &
praeterea

2. *mutat ِ foemininum in ِ (f) nec non*
seruile ʾ seu ِ in و (g)

Obs. Si ِ sit vicarium تَوْنٌ و ʾ *mutatur in*
Dualis libere. (h)

III. *PLURALIS FORMAE SANAE,*
i. e. perfectae, desinit in nominatiuo

i. Ma-

1. Masculino in **وَرَج**, in obliquo casu in **يَرَج** (i)
2. Foeminino in **أَتَتْ**, in obliquo in **أَتَتْ** (k)

Obf. Substantiua foeminina, siue nuda, siue solo ة aucta, in media radicali dicesmata (a) talem sumunt vocalem, qualem habet prima radicalis: (l)

(b) Si prima rad. habet Dumma vel Kischri, libere Dicesma vel manet vel in — mutatur. (m)

(a) conf. statim obs. 2. & §. praeced.

(b) **بِكُلِّ شَيْءٍ عَدُوٌّ**, inimicus, **عَدُوٌّ** in omni re, **وَأَنْزَلَ مَاءً** & mittit aquas.

(c) **فَرَأَوْهُمْ صَرَضًا** & terrefecit illos morbo. vid. Sur. II. v. 9. Caeterum sub genitivo Darius & Ablatiuus comprehenduntur.

(d) v. gr. **دِرْجِي**, directio.

(e) **قَدِي**, puer, **قَدِيَانِ**, pueri duo.

(f) **مَدِينَةٌ**, ciuitas, **مَدِينَتَانِ**, ciuitates

duae.

(g) **صَفْرَانِ** flavae, **صَفْرَانِ** flavae duae.

(b)

- (h) رِبَاوَاتَيْنِ, *vestis*, رِبَاوَاتَيْنِ & رِبَاوَاتَيْنِ
duae vestes.
- (i) مُؤْمِنِينَ, *credentes*, الْمُؤْمِنِينَ, *piis.*
- (k) أُمَّهَاتٍ, *matres*, in obliquo casu أُمَّهَاتٍ.
- (l) نَعْرَاتٍ, *Mulicris nomen*, نَعْرَاتٍ.
- (m) ex جَمْرٍ, fit جَمْرَاتٌ, & جَمْرَاتٌ.

§. 51.

Vocatiuus effertur 1. per accusatiuum, (a)
 si tamen

2. Sit nomen proprium aut appellatiuum
 cum articulo, per Nominatiuum non nun-
 natum exprimitur. (b)

3. Si quis ad opem vocetur, non raro per
 genitiuum, (c) praefixo ل; alias per ac-
 cusatiuum adiecta terminatione ا. (d)

4. Nomen vocatiuo appositum, aut sub-
 stantiuum per coniunctionem copulatiuam ei
 adiunctum, indifferenter vel recti casus
 vel obliqui terminationem habet, (e)

5. Accusatiuo rarius adiicitur suffixum ي
 fatatum, rarius ة, rarissime Dumma. (f)

6. Spe-

6. Specialissime pro **أَبِي** *pater mi*, &
أُمِّي, *mater mea*, dicitur interdum **أَبَتِي**
 vel **أُمَّتِي**; it. **أُمَّتِي** & **أُمَّتِي**.

(a) **يَا رَجُلًا** *ô vir!* **سُبْحَانَكَ**, *ô laudandam*
tuam maiestatem! Sur. II. v. 31.

(b) **يَا رَحُلًا** *ô tu*
vir! **يَا أَدَمَ** *ô Adam* l. c. v. 32.

(c) **يَا كَرْيَمًا** *ô Seide (adiuna)*, **يَا قَوْمَ** *ô popule*.
 Sur. II. v. 57.

(d) **يَا زَيْدًا** *ô Seidum!*

(e) l. c. **يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ**, *ô filii Israelis* Sur. II.
 v. 39. & 46.

(f) **يَا غُلَامِي**, *ô puer mi!* idem; **يَا غُلَامًا**
 & **يَا غُلَامًا**.

§. 52.

Pluralis fractus, s. imperfecte formatus,
& terminationes casuum numeri singularis
retinens, in nominibus I. trilateris XXI.
habet formas:

M

i. ex

1. ex singul. ⁵⁻⁰ذَصْرَةٌ & ⁵⁻⁰ذَصْرَيْبٌ, fit ⁵⁻⁰ذَصْرٌ,
 c. l. ex ⁵⁻⁰غَرْفَةٌ, *coenaculum* fit ⁵⁻⁰غَرْفٌ, *coenacula*,
 ex ⁵⁻⁰كَبْرٌ, *maxima*, ⁵⁻⁰كَبْرٌ, *maximae*.

2. è substantiuis 4. literarum, quarum penultima quiescens, nec tamen vltima و vel ي fuerit, oritur forma ⁵⁻⁰ذَصْرٌ, v. l. ex ⁵⁻⁰جَدُّ أُرٌ paries fit ⁵⁻⁰جُدْرٌ *parietes*.

3. ex adiectiuis vtriusque generis, in masculino formam comparatiui habentibus ⁵⁻⁰أَنْصَرٌ, v. c. ⁵⁻⁰أَحْمَرٌ *ruber* & ⁵⁻⁰أَحْمَرٌ, *rubra* fit ⁵⁻⁰أَحْمَرٌ *rubri* & ⁵⁻⁰أَحْمَرٌ *rubrae*.

4. ex singul. ⁵⁻⁰ذَصْرَةٌ fit ⁵⁻⁰ذَصْرٌ v. c. ⁵⁻⁰قَتْرَةٌ *uter*, ⁵⁻⁰قَتْرَةٌ *uteres*.

5. ex (a) trilaterarum media dicesmata, (a) it. (b) ex ⁵⁻⁰ذَصْرٌ & ⁵⁻⁰ذَصْرَةٌ vel ⁵⁻⁰ذَصْرَةٌ (b)

(γ) a substantiuis ⁵⁻⁰ذَصْرٌ & ⁵⁻⁰ذَصْرَةٌ non habentibus secundam tertiae similem. (c)

(d) ab adiectiuis (non participiis passiuis),
 for-

formae ^صنَصِيرٍ eorumque foemininis in ^صنَاصِرٍ
formatis. (d)

(e) ab adiectivis ^صنَصِيرَانِ & ^صنَصِيرَاتٍ *oritur*
forma ^صنَصِيرٍ.

(a) e. l. ex ^صقُبْحٍ, *telum*, ^صقُبْحٍ, *tela*, ^صقُبْحٍ,
basta, ^صقُبْحٍ, *bastae*.

(b) ^صرَجُلٍ *vir*, ^صرِجَالٍ *viri*.

(c) v. l. ^صجَبَلٍ, *mons*, ^صجِبَالٍ, *montes*.

(d) ^صشَرِيفٍ & ^صشَرِيفَةٍ, *nobilis*, ^صشَرِيفٍ, *nobiles*.

(e) e. c. ^صخَبَاصٍ & ^صخَبَاصَاتٍ *esuriens*,
^صخَبَاصٍ *esurientes*.

6. a substantivis trilateris, vel in media
dçiesmatis, vel si prima Fata habet, Kisch-
ratis, raro a forma ^صنَصِيرٍ vel ^صنَاصِرٍ descen-
dit plural. ^صنُصَيْرٍ, v. c. ^صذُرِّيٍّ, *semen*, ^صذُرُورٍ,
semina, ^صشَاهِدٍ, *testis*, ^صشُهَدَاءٍ, *testes*.

7. a participio nominascente primae acti-
 nae, vtriusque generis, fit forma ⁵نَصْرٌ, nisi
 quod masculinum ante ultimam inserat in-
 terdum s. a ضَارِبٌ & ضَارِبَةٌ, *verberans,*
⁵ضَارِبٌ, *verberantes,* it. ⁵ضَارِبٌ.

8. ab adiectiuo rationali, (*de subiecto ra-
 tionali agente*), formae ⁵نَاصِرٌ, non habente
 ultimam و vel ⁵ي fit ⁵نَصْرَةٌ, vt: ³كَامِلٌ
perfectus, plur. ⁵كَمَلَةٌ, *perfecti*, ⁵بَاطِلٌ *instus*,
⁵بَاطِلَةٌ, *iusti*.

9. ab adiectiuo rationali formae ⁵نَاصِرٌ
 quiescentis vltima fit ⁵نَصْرَةٌ, vt: ⁵خَانِيٌّ *op-
 pugnantis* fit ⁵خَانِيَةٌ, *oppugnantes*.

10. a substantiuis formae ⁵نَصْرٌ & a paucis
 formae ⁵نَصْرٌ & ⁵نَصْرٌ fit ⁵نَصْرَةٌ v. c. ³كُوْرٌ
vasculum, ⁵كُوْرَةٌ, *vascula*, ⁵زَوْجٌ *maritus*,
⁵زَوْجَةٌ, *mariti*, ⁵قِرْنٌ *simia*, ⁵قِرْنَةٌ, *simiae*.

11. a nominibus ^صقَصِيرٌ & ^صنَصَارٌ, ^صنَصْرٌ, ^صنَصْرٌ
 fit ^صنَصْرٌ, vt ^صقَتِي, ^صpuer, ^صقَتِيَّة, ^صpueri, ^صأَخ.
^صfrater, ^صأَخُوَّة, ^صfratres, ^صغُرَابٌ, ^صceruus, ^صغُرَابَةٌ,
 cerui.

12. a substantiuo ^صنَصْرٌ (a); & foemininis
 quibusdam, non terminatis in ة finale 4. li-
 terarum, quarum penultima ^صأوي (b) quie-
 scens non est; fit ^صأَنْصَرٌ.

(a) ^صأَوْجَةٌ ^صfacies, plur. ^صأَوْجَةٌ.

Obf. Hinc fit ex ^صأَصْدِيْبٌ pippitus murium ^صأَصْبٌ
 in plurali pro ^صأَصْدِيْبٌ, reertia rad. ablata.

(b) ^صأَيْمِيْنٌ ^صdextra, vnde ^صأَيْمِيْنٌ.

13. a substantiuais triuma literarum cuiusuis
 formae, praeter ^صنَصْرٌ, vbi non est media و
 vel ^صي vel tertiae similis, fit ^صأَنْصَارٌ, v. c.
 Sur. II. v. 21. ex ^صأَنْصَارٌ, ^صsimilis fit ^صأَنْصَارٌ, ^صsimiles.

14. a substantiuis masculinis 4. literarum quarum penultima quiescit, formatur plural. ^{أَنْصِرَةٌ} *أَنْصِرَةٌ*. Et sic fere perpetuo geminantia &

quiescentia Lam formarum ^{نَصَارٌ} & ^{نَصَائِرٌ}, vt: ^{أَصَامٌ} *Antistes*, ^{أَيْمَةٌ} *Antistites*, ^{بِتَنَاتٍ} *suppellex*, ^{أَدْنَةٌ} *suppellectilia*.

15. A ^{نَاصِرٌ} & ab adiectiuo ^{نَاصِمٌ}, eius- que foeminino ^{نَاصِرَةٌ} fit ^{نَوَاصِرٌ}, vt: ^{ضَارِبَةٌ} *ضَارِبٌ* *verberans* M. & F. ^{ضَوَارِبٌ} *verberantes*.

16. A quinque formis ^{نَصَارٌ}, ^{نُصُورٌ}, ^{نَصِيرٌ}, ^{نَصَائِرٌ}, ^{نَصَائِرٌ}, earumque foemininis oritur forma ^{نَصَائِرٌ}, v. c. ^{عُقَابٌ} *calcaneus*, ^{عُقَابِيٌّ} *calcanei*. ^{رِسَالَةٌ} *epistola*, ^{رِسَائِلٌ} *epistolae*.

17. a singulari ^{نَصَارٌ} & ^{نَصِيرٌ} & saepe a ^{نَصِيرٌ} *concauis* و (med. radical.) formarum ^{نَصِيرٌ} &

& نَصْرٌ, & paucis aliis, potissimum, quorum
 vltima كَيْ est, oritur forma نَصْرَانٌ, vt:
 عُلَمَاءٌ, puer, غُلَمَانٌ, pueri, حُوتٌ, piscis,
 فَتَيَانٌ, pisces, فَتَيٌ, iuuenis, فَتَيَانٌ,
 iuuenes.

18. a substantiuus نَصْرٌ it. نَصْرٌ & نَصْرِيٌّ,
 quorum media rad. non est و vel كَيْ fit
 نَصْرَانٌ, vt: دَلْدَلٌ, regio, دَلْدَلَانٌ, regiones.

19. ab adiectiuo rationali, (conf. supra
 n. 8.) formae نَصْرِيٌّ, cuius nec media gemi-
 nata est, nec tertia أَوْيٌ fit نَصْرَانٌ v. c. ex
 سَفِيهٌ, stultus, سَفَاهَةٌ, stulti, Sur. II, 12.

20. ab adiectiuo rationali formae نَصْرِيٌّ
 cuius vel media geminata est, vel tertia و
 & كَيْ, perfectorum rarius, fit نَصْرَانٌ vt:
 حَبِيبٌ, dilectus, أَحِبَّاءٌ, pro أَحِبَّاءٌ, dilecti,
 وَاوِيٌّ

وَأَمِي, *amicus*, وَأَوْلِيَاءَ, *amici*, صَدِيقًا, *ver-*
rax, أَصْدِقَاءَ, *veraces*.

21. ab adiectiuo eiusdem formae, it. ex
نَاصِرٍ vel نَصْرٍ, dolorem aut aliquam affe-
ctionem notante, fit نَصْرِي, vt: جَرِحَ,
vulneratus, جَرِحِي, *vulnerati*.

22. a singul. نَصْرًا, fit نَصْرِي, vt:
صَحْرًا, *ager*, صَحْرِي, *agri*, &c.

II. Quadrilatera nomina I quiescens
assumunt, post literam vocis secundam, quae
vna cum prima Fatam accipit, tertia Kischri,
vt prodeat forma مَدَاخِلُ, *vestibula*, ex sin-
gul. مَدَاخِلٌ, *vestibulum*.

Obf. tamen 1. interdum Nunnatur vltima.

2. pro Kischri vltimam quiescentem prae-
cedenti sumitur quandoque Fata, vt أَذَارِي
pro أَذَارِي *virgines*, a singul. عَذْرِي.

3. ة finale singulare plerumque excidit,
v. c. ^سمذبله, *fimetum*, pl. ^سمذابل.

4. Si ante ultimam aliqua quiescentium
praecefferit, plerumque manet; sed praece-
denti Kischri conformata; raro excidit, as-
sumto in fine ة, vt ^سأبليس *Diabolus*, plur.
^سأبليس & ^سأبليس.

5. Perfectorum substantiua, foemina
nuda, vel solo ة aucta, quorum media ra-
dicalis habet dçiesma, illud in plurali in ta-
lem mutant vocalem, qualem possidet pri-
ma radicalis, vt: ^سأظفار *ungues*, ab ^سأظفار.

Obs. 1. *Plurium literarum nomina, quadratorum
sequuntur naturam, vna tamen vel pluribus literis
abieclis, v. c. ^سخزرق, aranea, ^سخزراق & ^سخزرق
araneae. it. ^سموظاق, solutus, ^سموظاق, soluti,
^سمستخرج, eductor, ^سمخارج, eductores.*

Obs. 2. *Dantur etiam pluralia quaedam anoma-
la, v. c. ^سأم, mater, ^سأصهاة, matres, quasi ab
^سأم, ^سفم, os, ^سأفواه, ora, quasi a ^سقوة, ^سماء,
N aqua,*

aqua, ⁵أَمْوَاة, & ⁵مِيَاة, aquae, quasi a ⁵مِوَاة
&c.

§. 53.

Status absolutus dici potest, *vel Constructus*. (a) *Constructus abiicit Nunnationem nominis utriusque*, (b) quid? quod, si adfit, *ipsam finalem* (.) (c) & praeterea *Nomen prius*, ordinarie & posterius *effert in genitivo* (d)

Obs. 1. Tria nomina ⁵أب pater, ⁵أخ frater, & ⁵حم, *focer*, ac interdum ⁵هن, *res*, eandem in statu constructo literam assument in quocunque casu, quam sumserant in suffixis. (e) (conf. §. 25. m. 1. n. 4. not. bb.)

Obs. 2. ⁵نو possessor, in regimine habet in genit. ⁵نِي, accus. نَا, ⁵فم, *os* in regimine ⁵فِي, etiam cum suffixo, accus. فَا, uti & alia quaedam nomina extraordinarie casus suos inflectunt.

(a) *Regimen* ab aliis vocatur, & tum oritur, quando duo substantivus illa inuicem construuntur immediate, ut uno ab altero recto, postremum latine in genitivo sit efferendum. Tum Ebraice prius tantum mutationi obnoxium est, Arabice utrumque.

(b)

(b) رَبِّ الْعَالَمِينَ, Domino creaturarum,
conf. not. d.

(c) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا, ô filii Israelis.

(d) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ, directori diei iudicii.

(e) أَبِي دَاوُدَ, hic est pater Davidis,
patrem Davidis, &c.

CAP. VI.

De particulis & figuris Gram-
maticis.

§. 54.

Particulae nomine veniunt omnes voces
indeclinabiles, aduerbia, praepositio-
nes, interiectiones. Quarum aliae

1. *Inconnexae*, per se vocem constituere
possunt, & ex Lexicis facile petuntur.

2. *Connexae* aliae, quae in oratione sem-
per aliis adhaerent, suntque potissimum

1. *Interrogatiuum* potissimum, (a) ra-
rius *disiunctiuum*, (b)

Particulae connexae N 2 اَيْتَسْر 2. Li- قَوْلًا
omnes substantiam postulant praeter J et 3 gen.
tu illa 3. Ceterum, haec modo certum modo
Falsam aut. Omnes a. la. coniecta qua. inconnexa
Genitivum, fete adscribant.

2. Literae و & ۛ, ac, dein, ۛ, sicut,
 ۛ per, ۛ, post, futuris praeposita, omnes
 per ۛ praefigi solitae.

3. Literae ۛ in, ۛ ad, praemissae per
 Kischri. (c)

(a) v. c. Sur. II, 29. أَتَجْعَلُ فِيهَا, num collo-
 cabis in eandem?

(b) أَسَدُّنْ رِقْمَهُمْ أَمْ كَيْمُ, siue commonueris ipsos, siue
 non. Sur. II, 6.

(c) Exempla iam ante suppeditata vid. ad §. 5.
 th. II, III, V. VII. VIII. IX. & X.

§. 55.

Quod doctrinam de figuris Gramma-
 ticis concernit, de *Epenthesi* pronominum
 dictum iam est c. II. §. 20. n. 2. Caeterum
quiescibiles literas (a) inserit, rarius mobi-
lem. (b)

(a) v. c. فِيهَا pro ۛ in ea.

(b) v. gr. Sur. II. 37. يَا تَيْتَكُمُ, eueniet vobis,
 radicis ۛ, venit.

§. 56.

Paragoge adiicit 1. Imperatorum & Futurorum personis (extra plurales foeminas), ﴿ ٠ ﴾ (a)

2. ﴿ ٠ ﴾ — omnibus Futurorum personis affigi solitum (b), affirmatiuis ﴿ ٠ ٠ ﴾ & ﴿ ٠ ٠ ﴾, abiectis & per ٠ ac ٠ praemissum indicatis. (c)

3. † quiescens, verbo in fine per affirmatiuum plurale و crescente. (d)

Obf. Ortum trahit haec figura ex praemissis particulis ﴿ ٠ ﴾ an, ﴿ ٠ ﴾ ne, ﴿ ٠ ﴾ كَيْتَ, utinam, & ex praemisso † (e)

(a) v. c. ﴿ ٠ ﴾ أَذْصِرُ, *juua*, ﴿ ٠ ﴾ يَذْصِرُ, *juuabis*.

(b) ﴿ ٠ ﴾ يَفْضِلُ, *perdet*.

(c) ﴿ ٠ ﴾ يَفْضِلُ, *maleperdent M.*

(d) ﴿ ٠ ﴾ آمِنُوا, *credite*.

(e) v. l. ﴿ ٠ ﴾ كَيْسَجُنُّ, *incarcerabitur*.

§. 57.

Apocope (a) dēciemat ultimam radicalem Futuri a fine non crescentis; (b) crescentis autem affirmatiuam ꝛ tollit (c) (praeterquam in foeminino plurali), vt forma magis conueniat, cum forma futuri Ebraici.

2. Ortum trahit Apocope (a) ex praemis-
sis particulis, כִּם non, לֹמָּא nondum, לא, ne,
לֹא, non, (d)

(β) Ex Vocibus אִינּוּן, si, מָה, quicquid,
& אִינּוּן, אִינּוּן, אִינּוּן, quicumque, & אִינּוּן
& אִינּוּן, ubique, וְכִי, quodocumque,
& אִינּוּן, אִינּוּן, cum, אִינּוּן, אִינּוּן, cum; ea
tamen lege, vt aliud verbum statim sequatur,
priori significato respondens. (e)

(γ) Ex imperatiuo, particulam אִינּוּן, in-
cludente (f).

(a) Num *Syncopen* dicere velit, quando v. c.
particula ꝛ literam ך nominum tollit, vti apud
Ebraeos literae כּלּב tollere suerunt ך articuli,

an vero minus? id cuiusuis arbitrio permittimus.

v. l. بِسْمِ, in nomine, ex اِسْمِ, nomen.

(b) v. c. يَفْسِدُ, corrumpet.

(c) يَفْسُدُوا, perdent.

(d) v. c. Sur. II. 21. وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ أَدْنَىٰ,

ne constituatis DEO pares.

(e) مَعِيَ تَجْلِسُ أَجْلِسُ, cum sederis, sedebo.

(f) أَنْصُرْ نِي أَنْصُرْكَ, iuua me, iuuabo me,

i. c. si iuuabis me, iuuabo te.

§. 58.

Antibitesis nasbat futurum, i. e. mutat Dumma eius finale in Fata, & tollit ۚ in fine feruiens, praeterquam in foeminino plurali. (a)

2. *Antibitesis ortum debet* (a) *particulis*

كَئِبْ, اِنَّ, وِ, لِ, nequaquam, كُنْ

horumque compositis اِكْتِبْ, لَانْ, &

حَتَّىٰ, وِ vel كَيْدًا, وِ, اَلَّا, لِيَدًا, ne,

donec, اَوْ, وِ, sine, ا (b)

Item

Item (β) *أَنَّ* vel *أَنَّ*, *bene, age*, ab initio sententiae, & intercedente iuramento vocatione aut negatione ante futurum, rem futuram significans, (c) etiam

(γ) *وَ* & *فَ*, si futuro praefixae, respectum habent ad praecedentem enunciationem. (d)

(a) *لَا تَذْطُوا*, *ut ne peccetis.*

(b) *لَنْ نُؤْمِنَ*, *neuiquam credemus.*

(c) *أَدَا أَذْصِرْكَ*, *bene, iuuabo te.*

(d) *لَا تَضْرِبْ فَيَغْضِبَ*, *ne verbera vi irascatur.*

CAP. VII.

Varia Arabicae Grammaticae supplementa suppeditans.

§. 59.

Partes orationes Arabicae facile a se inuicem secernantur; Praecognitis scilicet pronomibus, (a)

I. VERBA manifestantur, & quidem

I. praec-

tione licet ablata. (m) *Terminationes quoque foemininae & plurales.* (mm) Modo adfit forma, participio cuidam competens, cuiusvis sit coniugationis. Caeterum etiam

I *Primae radicali postpositum participium Benoni; ꝛ secundae, passivum prodit participium.* (n) Si haec non quadrant.

II. *Nomina manifestant nunnatae & non nunnatae casuum terminationes, (p) praepositiones, (q) litterae essentialiter serviles, أمتنية, (r) nec non terminationes foemininae (s) atque plurales. (t)*

(a) ex §. 19. seqq.

(b) v. c. ^{أَنْزَلَ}, *missus est*, coniugationis IV.

^{يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ}, *irridebit ipsos.* Coniug. XIII^{tae}.

(c) e. l. ^{أَنْعَمْتَ}, *gratiosus es*, ^{كَفَرُوا}, *abnegant*, ^{كُنْتُمْ}, *estis*, ^{نَزَلْنَا}, *misimus.*

(d) ^{أَهْدِنَا}, *duc nos.*

(e) v. l. ^{آمَنُوا}, *credite.*

(f) conf. §. 56, *not. a.*

(g)

- (g) تَجْرِبُ, *transgredientur*, يَعْتَدُونَ, *persolues*.
- (b) conf. f. 56. noi. b.
- (i) مَسْتَقِيمٌ, *rectificatus*.
- (k) حَيْطٌ, *probe sciens*, conf. f. 31. e. l. Sur. II. 18.
- (l) لِلَّذِينَ صَدَقُوا, *piis, verificantem*.
- (m) هُوَ الَّذِي أَدْرَأَ الرَّحِيمِ, *hic est conversor misericors*, Sur. II. 53.
- (mm) مَفْلُحُونَ, *felices*.
- (n) coll. f. 31.
- (o) أَسْتَوْقَدُ نَارًا, *incendit lucem*, Sur. II. 16.
- بَلَاءٌ, *temptamen*.
- (p) بِالْبَاطِلِ, *cum iniquitate*, أَسْتَوْقَدُونَ, *coemerunt errorem*, Sur. II. 15.
- (q) ع. c. بِنُورِهِمْ, *cum luce ipsorum*.
- (r) v. gr. جَنَّةٌ, *hortus paradisi*, شَيْطَانٌ, *Satanas*.
- (s) صَاعِقَةٌ, *fragor*.

(i) *يَقْتُلُونَ*, *interficiunt Vates*,
خَالِدُونَ, *perennantes.*

§. 60.

Radix inuestigatur, I. si vna cum punctis abiiciantur omnes actu seruientes literae,

1. *Extræssentiales*

(a) *Consignificatiuae*, quae tironi innotescunt ex versione latina, praepositiones, (a) articulum, interrogationem (b) &c. copulam, vel pronomina, nominibus ac verbis adiiciente. (c)

(β) *Otiosae*, quae vel ex constructione cognoscuntur, (d) vel ex regulis figurarum, voci aliquid addentium. (e)

2. *Essentialiter seruiles* manifestant in verbis (f) §. 27. sqq. in nominibus §. 46. sqq. approbati a contextu. (g)

3. *Si quae deprehenditur semper radicalis*, eidem connumeremus alias vel praecedentes, vel subsequentes, vel utrinque, donec thema expleant. (h)

4. *Ex literis mere seruilibus*, ea, quae se de sibi ad seruiendum minus propria deprehenditur, habetur pro radicali, tot connumerat

merat

meratis aliis, quod ad radicem sunt necessariae. (i)

5. Si quatuor remanserint vel plures actu radicales, vel nomen compositum, aut peregrinum arguunt, (k) vel more quadratorum punctis notandae sunt. (l)

II. Si tres literae remanserint,

I. In lexicis obviae, ac contextui conuenientes, radicem faciunt, punctandam juxta §. 27. (m)

2. Non occurrentibus illis in Lexicis, conuenienter contextui, prima و in و (n) vel mutetur; tertia vero ع in ع; (o) و tertia و in و; (p) media etiam ا versatur in ا vel و (q)

III. Sin modo duae supersint, videndum

I. An aliqua istarum extra praefixum (r) Tisbdid habeat, nam

(α) Prior Tisbdidata indicat loco primae radicalis supplendum esse او ذ ب (s)

(β) Posterior Tisbdidata indicat mediam geminatam. (t)

(γ) Tisbdidata Characteristica Vtae Congregationis indicat loco primae ط ظ vel قن قن (supplendam esse. (u)

(d) *Affirmativa Tischdidata indicat loco tertiae ð vel ð esse ponendum. (vv)*

2. *non Tischdidata vlla*

(a) *Vocalis sub priori residua 2 vel و 2*
 (x) *mediam indicat quiescentem ; 2 2*
mediam 2 prodit. (y)

(B) *Vocalis praeformatiui و 2 indicat primam و ي vel ا (z)*

3. *Si nihil horum adfuerit, suppleatur prima vel tertia debilis. (aa)*

IV. *Quodsi modo vnica remanserit, loco primae & tertiae radicalis addatur quaedam debilis. (bb)*

(a) v.l. *Sur. II. 2. in nomine و ب ا ليوم, & in diem, abiicienda copula و, praepositio ب, articulus ا remanet يوم per diem existit.*

(b) *Sur. II. 29. اذ جعل, num constituturus es? rad. جعل.*

(c) *Sur. II. 32. اذ يبرهم باسائهم, vaticinare illis de nominibus istorum, a rad. ب ر ب, eminuit, & اذ ب ر ب altus fuit, in IVta coniugatione nomen imposuit.*

(d)

(d) *Sur. I. 2.* الْحَمْدُ لِلَّهِ, *laus DEO.* Litera ج vocis posterioris eiecta, primaque I suppleta, ad est radix اله, *coluit.*

(e) أَنْكُرُوا, *recordamini, Sur. II. 46.* abiecto praeformatiuo ا, it. paragogico ا & affirmatiuo و, praesto est rad. ك.

(f) يَذْوُونَ, *dissoluent, rad. ذقض, Sur. II. 26.*

(g) v. c. *Sur. I. 2.* رَبِّ الْعَالَمِينَ, *domino creaturarum.* In voce posteriore abiicienda est terminatio plural. يِن cum ال artic. it. ا post primam radicalem essentialiter seruire, vt sit radix عَام, *signauit.*

(b) *Sur. II. 3.* أُنزِلَ, *missus est, apprehenditur* semper radicalis نر, connumeratur praecedens ذ, sequens ج, quae tamen & ipsae hic seruire nequeunt. Iuuabit hic multum, ad ductum §. 5. doctrinam de literis actu seruientibus & non seruientibus sedulo consuluisse. Rad. est نَزَلَ, *descendit.*

(i) v. l. in voce مَالِكِ, *directori, Sur. I. 3.* omnes literae seruire possunt. Verum enim vero
h. l.

h. l. non seruit ex *ſ. 5. ib. XI. p. 24.* litera *ſ*
 seruit ex *l. c. ib. I. m. II. n. 2. p. 16.* *ſ* non seruit
 ex *l. c. ib. X.* *ſ* non seruit ex *ib. IX.* radix pro-
 dit *سلك*, regnavit, direxit.

(k) *سلك*, *Israel. Sur. II. 39.*
 (l) conf. supra *ſ. 33.*

(m) *Sur. II. 6.* *سلك*, clausit.

(n) v. c. *Sur. II. 2.* *يوقنون*, credent, rad.

يوقنون, *ib. v. 3.* *يوقنون*, experientur certo, rad.

يوقنون, certo cognovit.

(o) *هدى*, directio, rad. *هدى*, dire-
 xit, *Sur. II. 4. l. c. v. 14.* *يريد*, iridebit,

rad. *هدى*, subsannavit.

(p) *يدغر*, pugnabit, rad. *غزا*, pugnavit.

(q) *Sur. II. 12.* *قالوا*, inquam, rad. *قوى*,
 dixit, *Sur. II. 18.* *صحبت*, obseruans, rad. *حبط*

vel *حاط*, custodivit. Perinde fere est, quam-
 cunque ex quiescentibus admiseris, siue *ح*, siue *و*,
 siue *ي*, uti apud Ebraeos.

(r) v. gr. in *الله*, abiecto articulo, prior Tu-
 didata

didata non indicat quandam radicalium, quia ob articulum א praemissum inscribitur.

(r) Conf. §. 34. n. 3. it. not. e. p. 68.

(s) אָמַר, a Domino ipsorum, rad. אָמַר.

seu אָמַר dominus fuit, Sur. II, 4.

(u) Conf. §. 34. n. 1. not. 4.

(v) l. c. n. 4. not. f.

(xy) אָמַר, dic, אָמַרו, dicite, rad. אָמַר.

אָמַר, incede, אָמַרו, incedite, rad. אָמַר.

(z) Vid supra not. n.

(aa) v. gr. in voce אָמַר abiecto articulo, & remanentibus literis אָ, supplenda est prima א, Sur.

II, 1. E contra v. s. in voce אָמַר, duc nos,

abiecto suffixo אָ, & praeformatio Imperatiui אָ ablato, supplenda est tertia debilis.

(bb) e. l. אָמַר, a אָמַר, custodi, a אָמַר, custodiuit, conf. §. 41. 1. 2. obs. not. *

Dignoscendarum a se inuicem coniugationum gratia non tanto labore ac cura opus est, quanta apud Ebraeos. Consulta- tur modo hic §. 27.

In *analyfi Arabica* ordine obferuetur

I. LECTIO, & in ea quidem

1. Doctrina de literis §. 1. -- 5.
2. de vocalibus §. 6. 7. 8.
3. de puncto vocali §. 9.
4. de notis diacriticis §. 10. 13. 14.
5. de syllabis atq; tono §. 15. & 16.

II. SIGNIFICATIO, ex versione vel aliunde petenda.

III. (A) RADICIS INVESTIGATIO ex §. 60. instituenda.

(B) difcrimen partium orationis §. 59.

IV. FORMATIO

I. Pronominis ex §. 18. -- 22. fpeciatim
 suffixorum §. 24. fequ.

II. Verborum perfectorum §. 27. -- 34.
 imperfectorum vero §. 35. -- 43.

III. Nominum, §. 44. -- 53. fpecie tenus
 articuli §. 23. Quo & particulae
 feparatae referendae. De caeteris

IV. Conf. §. 54; vti & fequentes de Fi-
 gutis Grammaticis.

Tabu.

Tabula addendorum & corrigendorum.

Ad p. 6. m. II. n. 1. adde; ¶ etiam post — quiescit, v. c. *Sur* II. 3. *وَيَا أَيُّهَا خَيْرٌ*, & in nouissima.

Ad l. c. *Obs.* 3. adde; *Literas debiles, maxime Dciesmandae, abiectae, compensantur saepe per Tischdid*, v. c. pro *أَيُّوَام*, *dies*, dicitur *أَيَّام*.

Ad l. c. p. 7. *Obs.* 5. ad. *Rarius vocales ad literas se accommodant*, v. gr. vt *دَيِّض*, pro *دَيِّض* plur. fractum a sing. *أَدَيِّض*, *albus*.

p. 9. l. 2. adde: *ك* literis subnectitur, *conf. not. l. it.* *ك*.

p. 11. *not. m. leg.* *هَذَا ك*.

p. 13. *lin. antepenult. dele vocem semper.*

p. 14. l. 4. *lit. و* e numero earum exime, quae ab initio tantum seruiunt.

Ib. l. 7. tolle voces; & medio.

p. 15. *ad ib. I. m. I. n. 1. lit. (a)* adde loco *ت* *Elif saepe adest Hamfa*, v. c. *أَكْرَدَن قَتْم*, siue *communueris illos.*

ib. ad n. 3. adde; ¶ est etiam nota distinguentis: vid. lin. praec.

Ad m. II. & III. l. c. *obs;* quod ¶ etiam in *infinitiuus seruiat tam in medio, quam in fine. conf. S. 32.*

Ad p. 24. th. X. adde, quod \int etiam *seruiat*,
 ut pleonasticum, ita in \int articuli. v. c. \int الله
 \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله
 utique *DEVS* (in amante est)
amat fideles. conf. Erpen. R. A. p. 158.

Ad p. 25. *ib. XII. m. II.* adde; \int *seruit* et-
 iam in nonnullis *infinitiuus conf. §. 32. l. c. ad m.*
III. n. 2. seruit etiam in nominibus auctis. v. l.
 \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله
mendax.

Ad p. 26. *ib. XIII.* adde; \int *in infinitiuus seruit.*
conf. §. 32.

Ad p. 31. *not. a. obserua:* Quisquis nomen \int
Dçiesma cum *Golio L. A. p. 802. sq. a rad.* \int الله
resecuit, amputauit, deriuare velit, vnde & \int الله
amputatio; nos non inueniet contradicentes.
Erit autem tum Dçiesma nota externa, syllabam
alteram ab altera resicans ac secernens.

p. 31. *m. I. n. 1. l. 15. lege* \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله
notissima.

p. 36. *ad not. a. obs.* Quisquis nomen \int *Wisla*
 cum *Golio L. A. p. 2681. sq. a rad.* \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله
iunxit, deriuare velit, vnde est \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله \int الله
missura, nos nec huic multum refragabimur.
 Erit autem tum *Wisla* nota externa, *vocem, cui*
in scri-

*inscribitur, cum praecedente inter pronunciandum
coniungent.*

p. 40. §. 15. not. 2. lege; *literarum.*

p. 44. l. 9. lege *تلك*,

Ad p. 46. Obs. 2. adde; *Elif radicale vna cum
Elif articuli abiicitur v. c. الله.*

p. 53. l. 18. leg. *أفصل.*

p. 54. l. 9. n. 5. lege *أقتل.*

p. 56. lin. 18. lege *أقتل.*

p. 64. l. 14. lege *يقتل.*

p. 68. l. 13. leg. *أقتلوا.*

p. 71. n. 4. ita concipe; *primam radicalens dices-
mandam in V. ta coniugatione abiiciunt &c.*

Ad p. 74. §. 41. m. l. n. 2. Obs. adde; *vel ter-
tiam radicalem penitus abiiciunt.*

p. 34. l. ult. lege *صدق.*

p. 89. l. 6. leg. *ج.*

p. 90. l. 15. pro voce postrema ^{5 6} ذَصْرَةٌ pone
^{5 6} ذَصْرَةٌ.

p. 97. l. penult. leg. ^{5 6} أمهات.

p. 101. l. 2. leg. foemininas.

p. 103. l. 8. lege ^{5 6} أنصرتي, & pro voce po-
strema me, pone; te.

p. 105. l. 8. literae ^{5 6} praemitte —

Si quae, praeter opinionem, adhuc su-
persunt, σφάλματα, leuiores ea erunt, & a
placido ac erudito lectore facile
corrigentur.

CONTRA

1. 1. 1.

2. 2. 2.

3. 3. 3.

4. 4. 4.

5. 5. 5.

6. 6. 6.

7. 7. 7.

8. 8. 8.

9. 9. 9.

10. 10. 10.

11. 11. 11.

12. 12. 12.

13. 13. 13.

14. 14. 14.

15. 15. 15.

16. 16. 16.

17. 17. 17.

18. 18. 18.

19. 19. 19.

20. 20. 20.

21. 21. 21.

coniugat.

ualis, Singu

r. comm.

فصلت *uit,*

_____ *ruit,*

_____ *it,*

A

_____ *git,*

A

_____ *iravit,*

A

_____ *lax fuit,*

A

_____ *bro collo fui præditus,*

G

_____ *uit,*

—

_____ *avit,*

—

_____ *ratus est,*

{

غزوت *avit,*

{

ضويت *ugit,*

G

علت *navit,*

.

هيت *r sus est.*

G

صنت *ist,*

Schema

Primae Classis coniugatio actiua.

Pluralis, Dualis, Singularis.

Praeteritum,	1. comm.	2. f.	2. m. dual.	2. m. pl.	3. f.	3. masc.	1. comm.	2. foem.	2. masc.	3. foem.	3. dual. c.	3. masc.	
Perfectum,	فَصَلْنَا	فَصَلْتَنِي	فَصَلْتُمَا	فَصَلْتُمْ	فَصَلْتِ	فَصَلُوا	فَصَلْتِ	فَصَلْتِ	فَصَلْتِ	فَصَلْتِ	فَصَلَا	فَصَلَّ	secuit,
Fe Iod,	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	يَبِيسُ	exaruit,
Fe Vau,	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	وَهَبَ	dedit,
Hamsatum Fe Elif,	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	أَذَى	aufugit,
Hamsatum media Elif,	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	يَأْتِسُ	prostravit,
Hams. med. Vau,	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	بُوسٍ	audax fuit,
Hams. med. Iod,	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	جِيدٍ	pulchro collo fuit praeditus,
Quiescibile tertia ا	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	هَرَأَ	peccavit,
— و	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	دَعَا	clamavit,
— ي	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	ذُقَّ	iratus est,
Quiescens tertia و	غَرَوْنَا	غَرَوْتَنِي	غَرَوْتُمَا	غَرَوْتُمْ	غَرَوْتِ	غَرَوْا	غَرَوْتِ	غَرَوْتِ	غَرَوْتِ	غَرَوْتِ	غَرَا	غَرَا	pugnavit,
— ي	ضَرَبْنَا	ضَرَبْتَنِي	ضَرَبْتُمَا	ضَرَبْتُمْ	ضَرَبْتِ	ضَرَبُوا	ضَرَبْتِ	ضَرَبْتِ	ضَرَبْتِ	ضَرَبْتِ	ضَرَا	ضَرَا	confugit,
Quiescens secunda و	عَلْنَا	عَلْتَنِي	عَلْتُمَا	عَلْتُمْ	عَلْتِ	عَلُوا	عَلْتِ	عَلْتِ	عَلْتِ	عَلْتِ	عَلَا	عَلَا	declinavit,
— ي	هَبْنَا	هَبْتَنِي	هَبْتُمَا	هَبْتُمْ	هَبْتِ	هَبُوا	هَبْتِ	هَبْتِ	هَبْتِ	هَبْتِ	هَبَا	هَبَا	reversus est.
Geminans secundam,	مَدَّنَا	مَدَنْتَنِي	مَدَنْتُمَا	مَدَنْتُمْ	مَدَنْتِ	مَدَّنُوا	مَدَنْتِ	مَدَنْتِ	مَدَنْتِ	مَدَنْتِ	مَدَّا	مَدَّا	extendit,

Schema

Primar Class

Barthol. D

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

ationis ac Imperatiuorum

Singul.

2. f.

Sing.

2. foem.

2. masc.

أَصْدِيقَيْنِ	أَصْدِيْقِي	أَصْدِقٌ	}
—	أَصْدِيْقِي	أَصْدِقٌ	
—	—	أَيْدِسٌ	}
—	—	بَيْسٌ	
—	—	أَوْهَبٌ	}
—	—	هَبٌ	
—	—	أَيْكَلٌ	}
—	—	كَلٌ	
—	—	أَبَا مَيْسٌ	}
—	—	أَبُو مَيْسٌ	
—	—	أَجْبِسٌ	}
—	—	أَهْرَبٌ	

Sechens Partienproben

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

Partien, 1. bis 6. Probe

iuac clas

Part rasteriti,

1	فصل	
2	فصل	
3	فصل	
4	فصل	
5	فصل	
6	فصل	
7	فصل	
8	فصل	
9	فصل	
10	فصل	
11	فصل	
12	فصل	
13	فصل	
14	فصل	
15	فصل	
16	فصل	
17	فصل	
18	فصل	
19	فصل	
20	فصل	
21	فصل	
22	فصل	
23	فصل	
24	فصل	
25	فصل	
26	فصل	
27	فصل	
28	فصل	
29	فصل	
30	فصل	
31	فصل	
32	فصل	
33	فصل	
34	فصل	
35	فصل	
36	فصل	
37	فصل	
38	فصل	
39	فصل	
40	فصل	
41	فصل	
42	فصل	
43	فصل	
44	فصل	
45	فصل	
46	فصل	
47	فصل	
48	فصل	
49	فصل	
50	فصل	
51	فصل	
52	فصل	
53	فصل	
54	فصل	
55	فصل	
56	فصل	
57	فصل	
58	فصل	
59	فصل	
60	فصل	
61	فصل	
62	فصل	
63	فصل	
64	فصل	
65	فصل	
66	فصل	
67	فصل	
68	فصل	
69	فصل	
70	فصل	
71	فصل	
72	فصل	
73	فصل	
74	فصل	
75	فصل	
76	فصل	
77	فصل	
78	فصل	
79	فصل	
80	فصل	
81	فصل	
82	فصل	
83	فصل	
84	فصل	
85	فصل	
86	فصل	
87	فصل	
88	فصل	
89	فصل	
90	فصل	
91	فصل	
92	فصل	
93	فصل	
94	فصل	
95	فصل	
96	فصل	
97	فصل	
98	فصل	
99	فصل	
100	فصل	

Handwritten header text in Arabic script, possibly a title or date.

Main body of handwritten text in Arabic script, organized into several lines with horizontal dashes, possibly representing a list or ledger.

Aug IA 191

X 250 7811

Z

M. HENRICI GOTTLIEB REIME,

Facult. Philosoph. Jenens. Adjuncti,

مفتاح العربية

hoc est,

CLAVIS LINGVAE ARABICAE;

Institutionem ejus

Methodo maximam partem *Danziana*
ita *in compendio* tradens,

Vt cuncta innotescere possint scientificae,
anomaliis analogiae restitutis;

EXEMPLIS PROBATA, AVTO-
RIS OBSERVATIONIBVS, VT ET SCHE-
MATIBVS MAXIME NECESSARIIS, NEC
NON VERBORVM TAM PERFECTORVM
QVAM IMPERECTORVM PARADIG-
MATIBVS ILLVSTRATA.

JENAE,

Typis Nisianis exscriptis Joh. Volckm. Marggravius.

1718.